

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Factors Affecting the Consumer Goods Index Sector
in the Stock Exchange of Thailand

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Factors Affecting the Consumer Goods Index Sector
in the Stock Exchange of Thailand

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัย นวพล ยิ้มแย้ม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.ชุตินาเวดี ทองจีน

ผู้เชี่ยวชาญ

ดร.รพีสร เพ็ญเกษม

นพพล ยิ้มยิ้ม. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, พฤษภาคม 2565, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (52 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ชุตินาถ ทองจีน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตัวแปรต้นที่ใช้ศึกษาคือดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยน ตัวแปรตามคือดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือข้อมูลทุติยภูมิซึ่งเก็บรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลเชิงปริมาณตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 ถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ.2564 ระยะเวลารวม 72 เดือน เป็นการใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยรายเดือน สถิติที่ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression) โดยผลของการวิจัยพบว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ โดยที่ค่า R-Squared แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาสามารถอธิบายความผันผวนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ได้ร้อยละ 25.04

คำสำคัญ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, สินค้าอุปโภคบริโภค, ดัชนี

Yimyam, N. Master of Business Administration, May 2022, Graduate School, Bangkok University.

Factors Affecting the Consumer Goods Index Sector in the Stock Exchange of Thailand (52 pp.)

Advisor: Chutimavadee Thongjeen, Ph.D.

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the factors affecting the stock prices of the consumer goods index sector on the Stock Exchange of Thailand. The independent variables used in this study were the Stock Exchange of Thailand Index, Consumer Price Index, Consumer Confidence Index, Country Retail Sales Index, Inflation Index, Interest Rate Index, Exchange Rate Index, and the stock prices of the consumer goods index sector in the Stock Exchange of Thailand. The samples used in the research were secondary data, which were collected from quantitative data sources, and were sampled from January 2016 to the end of December 2021 for a total period of 72 months using time series data (Time Series), which is the monthly average. The statistics used in the research analyzed were the multiple linear regression equations. The results of the analysis found that the independent variable influencing the stock prices of the consumer goods index sector in the Stock Exchange of Thailand at the statistically significant level of 0.05 was Country Retail Sales Index. The R-Squared values showed that the independent variables used in the study were able to explain 25.04% of the volatility of the stock prices of the consumer goods index sector in the Stock Exchange of Thailand

Keywords: Stock Exchange of Thailand, Consumer Goods, Index

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยในครั้งนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้นั้น เกิดขึ้นด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ในเรื่องของการค้นคว้าอิสระในงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งได้มีการชี้แนะวิธีการแนวทาง ตลอดจนให้ความรู้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ อีกทั้งรวมไปถึงการตรวจทาน แก้ไขข้อบกพร่องในงาน และการให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ตลอดการดำเนินการจนกระทั่งงานค้นคว้าดังกล่าวมีความสมบูรณ์ครบถ้วนสำเร็จได้ด้วยดี และยังรวมไปถึงอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ ทำให้สามารถนำวิชาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้สำหรับการค้นคว้าในครั้งนี้

นवल ยิ้มแย้ม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามในการวิจัย	6
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	6
1.4 ขอบเขตการศึกษา	7
1.5 ประโยชน์ที่ใช้ในการศึกษา	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	10
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีราคาผู้บริโภค	11
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค	12
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ	13
2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราเงินเฟ้อ	14
2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราดอกเบี้ยนโยบาย	15
2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน	16
2.8 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภค บริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	17
2.9 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
2.10 กรอบแนวความคิด	21
2.11 สมมติฐานวิจัย	22
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 แบบจำลองในการศึกษา	23
3.2 ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย และประเภทของข้อมูล	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
3.3 วิเคราะห์ข้อมูล	25
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 สรุปผลการวิจัย	36
5.2 การอภิปรายผล	37
5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ทางธุรกิจ	38
5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	39
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	43
ประวัติผู้เขียน	52

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1: โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	3
ตารางที่ 3.1: ประเภทของการเก็บข้อมูลที่เพิ่มขึ้นในการวิจัย	24
ตารางที่ 4.1: ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรต่าง ๆ	29
ตารางที่ 4.2: ผลการทดสอบ Unit Root ของข้อมูลด้วยวิธี ADF	30
ตารางที่ 4.3: แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ	31
ตารางที่ 4.4: แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอย	33
ตารางที่ 4.5: แสดงผลการทดสอบปัญหา Heteroskedasticity ของแบบจำลอง	34
ตารางที่ 4.6: แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอย โดยการปรับแบบจำลอง	34
ตารางที่ 5.1: สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	37

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1: กรอบแนวความคิดการศึกษา	21
ภาพที่ 4.1: แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อน โดยการปรับแบบจำลอง	35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาปัญหาวิจัย

ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันการฝากเงินออมกับธนาคารจะได้รับผลตอบแทนเป็นอัตราดอกเบี้ยเพียงเล็กน้อย ดังนั้นผู้ที่มีเงินออมจึงมองหาช่องทางที่จะให้เงินออมงอกเงยออกมาให้มากขึ้น เพื่อบรรลุเป้าหมายการออมและค่าครองชีพที่เพิ่มทวนกระแสรายได้ ผู้บริโภคจึงการมองหาช่องทางอื่นที่สามารถลงทุนมีและความเสี่ยงพอที่จะยอมรับได้ แต่ให้อัตราผลตอบแทนที่ดีกว่าเงินฝากออมทรัพย์ ทางเลือกที่ว่า คือการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั่นเอง การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นการนำเงินออมไปลงทุนด้วยการซื้อขายหุ้นของบริษัท หรือกลุ่มธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนต้องศึกษาข้อมูลเพื่อประเมินความเสี่ยงก่อนการลงทุน

ตลาดการเงิน เป็นตลาดที่ทำหน้าที่ตัวกลางทางการเงิน ที่ทำให้เกิดการซื้อขายสินทรัพย์ทางการเงิน และเป็นช่องทางในให้ผู้ที่มีเงินส่งผ่านเงินไปยังผู้ที่ต้องการเงินทุนเพื่อไปใช้ในการขยายธุรกิจ เพื่อบริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ โดยทั่วไปการระดมเงินทุนผ่านตลาดการเงินนั้นจะทำได้โดยการลงทุนผ่านตลาดแรก และตลาดรอง การซื้อขายในตลาดแรกหรือการซื้อขายหุ้น ไอพีโอ (Initial Public Offering: IPO) เป็นการเสนอขายหุ้นใหม่ครั้งแรก ให้กับผู้ที่ต้องการจะลงทุนทั่วไปผ่านบริษัทหลักทรัพย์ที่รับเป็นผู้จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ (Underwriters) การที่บริษัทจะมีหุ้นไอพีโอออกมาเสนอขายให้กับบุคคลนั้น จะเกิดขึ้นเมื่อ บริษัทต้องการขยายกิจการ หรือเป็นการระดมหาเงินมาลงทุนเพื่อเพิ่มสภาพคล่องทางการเงิน ซึ่งเป็นเงินลงทุนที่ได้มาโดยไม่ต้องกู้ยืม ด้วยการกระจายการถือครองหุ้นให้กับผู้ที่ต้องการซื้อ ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) เมื่อตัดสินใจแล้วว่า จะออกหลักทรัพย์เสนอขายแก่ประชาชนทั่วไป บริษัทผู้เสนอขายหลักทรัพย์ (Issuer) ก็จะปรึกษากับ “ที่ปรึกษาทางการเงิน” จัดทำหนังสือชี้ชวนการออกและเสนอขายหลักทรัพย์ให้มีข้อมูลครบถ้วน ถูกต้อง เพื่อให้ นักลงทุนทำความเข้าใจก่อนตัดสินใจจองซื้อหุ้น ผ่านผู้จัดจำหน่ายเท่านั้น เช่น บริษัทหลักทรัพย์ หรือตัวแทนจำหน่ายหลักทรัพย์ที่บริษัทหลักทรัพย์แต่งตั้ง การเสนอขายหุ้นไอพีโอแต่ละครั้งจะไม่มีกฎเกณฑ์แน่นอนตายตัวว่าจะสามารถจับจองด้วยวิธีใด ผ่านช่องทางไหน จ่ายเงินอย่างไร หรือจัดสรรอย่างไร ผู้ลงทุนจะต้องศึกษารายละเอียดต่าง ๆ จากหนังสือชี้ชวนเอง เมื่อหุ้นได้รับจัดสรรเรียบร้อยแล้ว ก็จะถูกนำเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้ผู้ถือหุ้นมีโอกาสซื้อขายเปลี่ยนมือในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นตลาดรองต่อไป

ตลาดรอง (Secondary Market) เป็นตลาดสำคัญในการดำเนินการต่อจากตลาดแรก เป็นตลาดที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการซื้อขายเปลี่ยนมือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในหุ้น โดยหุ้นที่ซื้อขายในตลาดรอง ต้องมีการถูกซื้อขายผ่านตลาดแรกมาก่อน นอกจากนี้ ตลาดรองยังช่วยให้เกิดการหมุนเวียนของเงินทุนระหว่างนักลงทุนกับผู้ที่ต้องการลงทุน เพราะฉะนั้น หากตลาดรองมีความคล่องตัวในการซื้อขาย การขยายและเจริญเติบโต ก็จะส่งเสริมให้การซื้อขายในตลาดแรกขยายตัวได้ดีเช่นกัน ตลาดรองที่สำคัญก็คือ "ตลาดหลักทรัพย์" หรือ "ตลาดหุ้น" ตัวอย่างเช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นตลาดการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ที่เราได้ยินกันบ่อย ๆ ราคาของหุ้นในตลาดหลักทรัพย์จะเปลี่ยนแปลงตามผลการดำเนินการของบริษัทและสถานะตลาด โดยผลผลตอบแทนจะมี 2 ลักษณะ คือ กำไรจากส่วนต่างของราคาหุ้นที่ซื้อเท่ากับราคาที่ขายไป (Capital Gain) และเงินปันผล (Dividend) ซึ่งเป็นส่วนแบ่งกำไรจากการดำเนินการของบริษัทที่เกิดขึ้นในระหว่างปี และนำมาจัดสรรให้กับผู้ถือหุ้นตามอัตราที่ถือครอง (By Krungsri Guru, 2564)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand) จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 เปิดดำเนินงานครั้งแรกในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมทุนในประเทศ เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ดำเนินการอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ทำหน้าที่เป็นตลาดรองเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนของบริษัทต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์ และเพื่อให้สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้โดยสะดวก โดยปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการจัดโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม (Industry Group) ของบริษัทจดทะเบียน ออกเป็น 8 กลุ่มอุตสาหกรรม และ 28 หมวดธุรกิจ (Sector) เพื่อให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจใกล้เคียงกันได้อยู่ในหมวดเดียวกัน ซึ่งจะทำให้ผู้ลงทุนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างบริษัทจดทะเบียนและนำไปประกอบการตัดสินใจลงทุนได้อย่างเหมาะสม (By Krungsri Guru, 2564) รายละเอียดแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ มีดังนี้

ตารางที่ 1.1: โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม Industry Group Name	Sector Name (En) ชื่อหมวดธุรกิจ (ไทย)	ชื่อย่อดัชนี Sector Index
Agro & Food Industry (AGRO) เกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร	Agribusiness ธุรกิจการเกษตร	AGRI
	Food and Beverage อาหารและเครื่องดื่ม	FOOD
Consumer Products (CONSUMP) สินค้าอุปโภคบริโภค	Fashion แฟชั่น	FASHION
	Home and Office Products ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน	HOME
	Personal Products & Pharmaceuticals ของใช้ส่วนตัวและเวชภัณฑ์	PERSON
Financials (FINCIAL) ธุรกิจการเงิน	Automotive ยานยนต์	AUTO
	Industrial Materials and Machinery วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	IMM
	Packaging บรรจุภัณฑ์	PKG
	Paper and Printing Materials กระดาษและวัสดุที่ใช้ในการพิมพ์	PAPER
	Petrochemicals and Chemicals ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	PETRO
	Steel เหล็ก	STEEL

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1.1 (ต่อ): โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม Industry Group Name	Sector Name (En) ชื่อหมวดธุรกิจ (ไทย)	ชื่อย่อดัชนี Sector Index
Property & Construction (PROPCON) อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	Construction Materials วัสดุก่อสร้าง	CONMAT
	Construction Services บริการรับเหมาก่อสร้าง	CONS
	Property Development พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	PROP
	Property Fund & REITs กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทรัสต์ เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์	PF&REIT
Resources (RESOURC) ทรัพยากร	Energy and Utilities พลังงานและสาธารณูปโภค	ENER
	Mining เหมืองแร่	MINE
Services (SERVICE) บริการ	Commerce พาณิชย์	COMM
	Health Care Services การแพทย์	HEALTH
	Media and Publishing สื่อและสิ่งพิมพ์	MEDIA
	Professional Services บริการเฉพาะกิจ	PROF
	Tourism and Leisure การท่องเที่ยวและการสันทนาการ	TOURISM
	Transportation and Logistics การขนส่งและโลจิสติกส์	TRANS

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1.1 (ต่อ): โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม Industry Group Name	Sector Name (En) ชื่อหมวดธุรกิจ (ไทย)	ชื่อย่อดัชนี Sector Index
Technology (TECH) เทคโนโลยี	Electronic Components ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	ETRON
	Information and Communication Technology เทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยี การสื่อสาร	ICT

ที่มา: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). *โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. สืบค้นจาก <https://www.set.or.th/set/company/summary.do?language=th&country=TH&choice=1§or=COMM&submit>.

หลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมบริการหมวดธุรกิจพาณิชย์นั้น ถือว่าเป็นหลักทรัพย์กลุ่มหนึ่งที่ น่าสนใจลงทุน เนื่องจากการเติบโตของผลประกอบการ รวมทั้งการขยายกิจการด้วยการเข้าไปซื้อกิจการหรือการรวมตัวกันของบริษัทในกลุ่มหลักทรัพย์ในกลุ่มนี้ จึงได้รับความสนใจจากนักลงทุนเป็นอย่างมาก อีกทั้งกิจการค้าแบบร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) ได้ขยายตัวสู่ต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากพฤติกรรมการใช้จ่าย และรายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ของประชาชนในต่างจังหวัดนอกเหนือจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล

การลงทุนในหุ้นหรือการซื้อขายหุ้น มีความเสี่ยงที่เห็นได้อย่างชัดเจน จากสองสาเหตุ ได้แก่ ความเสี่ยงอันเนื่องที่มีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอก โดยความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก สามารถเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ ไม่ว่าจะเป็นภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรากรณีเป็นบริษัทที่มีธุรกรรมกับต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม หรือปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อธุรกิจ เช่น โรคระบาด สงคราม การเมือง ซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลต่อราคาหุ้น และความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน จะเกิดขึ้นการบริการจัดการภายในของบริษัทเอง เช่น การดำเนินการคณะผู้บริหารบริษัท และส่วนความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอกนั้น ดังนั้นผู้ท้าวิจัยจึงทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทางให้กับ

นักลงทุนหรือผู้ที่สนใจทั่วไป นำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์หุ้นกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

1.2 คำถามในการวิจัย

1.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีปัจจัยอะไรบ้าง

1.2.2 ผลกระทบของราคาหุ้นกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคใดบ้าง ที่ส่งผลกระทบต่อนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุน

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.2 เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.3 เพื่อให้ทราบถึงดัชนีราคาผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.4 เพื่อให้ทราบถึงดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.5 เพื่อให้ทราบถึงดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.6 เพื่อให้ทราบถึงอัตราเงินเฟ้อมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.7 เพื่อให้ทราบถึงอัตราดอกเบี้ยมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.8 เพื่อให้ทราบถึงอัตราแลกเปลี่ยนมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นไปเพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้นเพื่อให้การศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงจำกัดขอบเขตที่ใช้ในศึกษา คือ

1.4.1 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ประกอบด้วย

1.4.1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

- 1.4.1.1.1 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)
- 1.4.1.1.2 ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)
- 1.4.1.1.3 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI)
- 1.4.1.1.4 ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ (RE)
- 1.4.1.1.5 อัตราเงินเฟ้อ (INF)
- 1.4.1.1.6 อัตราดอกเบี้ย (INT)
- 1.4.1.1.7 อัตราแลกเปลี่ยน (FOREX)

1.4.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4.2 แหล่งข้อมูลที่นำมาเป็นข้อในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเก็บรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นการรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 ถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ระยะเวลารวม 72 เดือน ซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time Series)

1.4.3 ระยะเวลาในการทำวิจัยอยู่ในช่วงเดือนสิงหาคม 2564 ถึงเดือนเมษายน 2565

1.4.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัยวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Linear Regression)

1.5 ประโยชน์ที่ใช้ในการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดหวังว่า ข้อมูลที่ได้จะเกิดประโยชน์ต่อฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.5.1 เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.5.2 เพื่อเป็นแนวทางให้กับนักลงทุนหรือผู้สนใจทั่วไป สามารถนำข้อมูลมาใช้วิเคราะห์แนวโน้มการเคลื่อนไหวของราคาหุ้นกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อประยุกต์ข้อมูลใช้ในการตัดสินใจลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์หุ้น กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.5.3 ผลของการศึกษาวิจัย เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลและเป็นประโยชน์ทางการศึกษาให้แก่ผู้สนใจที่ต้องการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่อไป

1.5.4 ทำให้นักลงทุนทราบว่ามีปัจจัยใดบ้าง ที่ส่งผลกระทบต่อนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุน กำหนดกลยุทธ์และนโยบายที่เหมาะสมสำหรับการลงทุน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) หมายถึง ตัวชี้วัด สำหรับที่ใช้วัดค่าตอบแทนรวม ที่จะได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลตอบแทนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ที่ลงทุน จากตอนที่ซื้อและเมื่อขายไป (Capital Gain/Loss) และเงินปันผล (Dividend) ที่ได้รับจากบริษัทเป็นผลกำไรที่เกิดขึ้นระหว่างปี ที่บริษัทจัดสรรแบ่งให้กับผู้ถือหุ้นโดยมีสมมติฐานเพิ่มเติมว่า เงินปันผลที่ได้รับนี้จะถูกนำไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่เป็นองค์ประกอบในดัชนี (Reinvest) (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562)

ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) หมายถึง ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าและบริการที่ซื้อขายโดยผู้บริโภค โดยราคาสินค้าและบริการเหล่านี้ได้มาจากการสำรวจราคาปลีกขายจริงในท้องตลาด โดยเป็นสินค้าและบริการที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต และนำราคาสินค้าเหล่านั้นหาความสำคัญด้วยการถ่วงน้ำหนักแต่ละกลุ่มแต่ละประเภทตามสัดส่วนของรายจ่ายของครัวเรือนที่ใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ดังนั้นดัชนีราคาผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับระดับการครองชีพของประชาชน จึงเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในการนำมาใช้เป็นตัวแทนเปรียบเทียบ การคำนวณค่าเงินเฟ้อ (นันทการ แซ่เอง, 2559)

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (Consumer Confidence Index) หมายถึง ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดความเชื่อมั่นผู้บริโภครายเดือน มีค่าดัชนีกำหนดไว้ ตั้งแต่ 0 – 100 โดยเป็นประเมินด้วยการวัดความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจ การจ้างงาน รายได้ที่ได้รับในปัจจุบัน และรายได้ที่คาดว่าจะได้รับอนาคต จัดทำโดยสำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า เพื่อให้ทราบถึงความมั่นใจของผู้บริโภคต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและภาวะค่าครองชีพของผู้บริโภค และใช้เป็นสัญญาณข้อมูลเตือนภัยทางเศรษฐกิจล่วงหน้า (Early Warning Indicator) ที่จะนำไปเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคาดการณ์ถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อที่จะเตรียมการรับมือได้อย่างทันท่วงที ช่วยลดความเสี่ยงและความเสียหายที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด (สุจิตตา พึ่งแรง, 2553)

ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ หมายถึง ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดมูลค่าค้าปลีกรายเดือนทั่วประเทศ ซึ่งเป็น 1 ในรายการ ที่เป็นเครื่องชี้วัดการซื้อสินค้าและบริการเพื่อการอุปโภคบริโภค (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) ของภาคเอกชน ตามรายงานการเสียดัชนีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.30)

ซึ่งข้อมูลอาจมีการปรับย้อนหลัง ที่กรมสรรพากรรายงานเพิ่มเติม โดยมีปี พ.ศ. 2545 เป็นฐาน มีดัชนีชี้วัดเริ่มต้นที่ 100 (สุจิตตา พึ่งแรง, 2553)

อัตราเงินเฟ้อ หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับช่วงเวลาในเดือนเดียวกับปีก่อนหน้า เรียกว่า อัตราเงินเฟ้อทั่วไปรายเดือน โดยอัตราเงินเฟ้อเป็นตัววัดระดับภาวะราคาของสินค้าและบริการในประเทศ (พัชนี เลิศนามเชิดสกุล, 2553)

อัตราดอกเบี้ย (Interest) หมายถึง เงินตอบแทนที่ได้จากการนำเงินออมไปฝากบัญชีไว้กับธนาคาร ซึ่งอัตราดอกเบี้ยมีผลต่อราคาหุ้น เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยจะทำให้ผู้ลงทุนให้ความสนใจในหุ้นมีน้อยลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลง ก็จะทำให้ผู้ลงทุนสนใจในหุ้นเพิ่มขึ้น เนื่องจากเพราะผลตอบแทนมีอัตราสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้จากธนาคารพาณิชย์ (อิพิพัชร์ โรจนวุฒิจิตติคุณ, 2554)

อัตราแลกเปลี่ยน (Foreign Exchange Market: FOREX) หมายถึง ตลาดที่ทำการซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา โดยราคาเงินตราจะแปรผันตาม Demand และ Supply ของแต่ละสกุลเงิน ซึ่งทั้งนี้อาจจะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ ราคาน้ำมัน ราคาทองคำ สภาพเศรษฐกิจ สถานการณ์บ้านเมือง เหตุการณ์ทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงการประกาศตัวเลขสำคัญๆ ของแต่ละประเทศ (ชัยธวัช โขวิฑูรกิจ, 2558)

ดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (SET COMM) หมายถึง ตัวชี้วัดที่ใช้ในการวัดราคาปิดรายเดือนของดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งเป็นดัชนีราคาหุ้นที่สะท้อนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ที่มีพื้นฐานเดียวกัน คำนวณจากหุ้นทุกตัวที่จดทะเบียนในหมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันมีหลักทรัพย์ทั้งหมด 29 ตัว (สุจิตตา พึ่งแรง, 2553)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของบทนี้เป็นการนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่นำมาใช้ในการการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสืบค้น จากเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหาของบทนี้เป็น 11 ส่วน คือ

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีราคาผู้บริโภค
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ
- 2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราเงินเฟ้อ
- 2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราดอกเบี้ยนโยบาย
- 2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน
- 2.8 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2.9 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.10 กรอบแนวความคิด
- 2.11 สมมติฐานวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคล ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 เพื่อทำหน้าที่สำคัญเกี่ยวกับการลงทุนและเป็นกลไกการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ศูนย์กลางแหล่งระดมทุนระยะยาว ทำหน้าที่เป็นตลาดรองสำหรับการแลกเปลี่ยนซื้อขายตราสารทุนและหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควบคุมดูแลให้การซื้อขายหลักทรัพย์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คล่องตัวและยุติธรรม ตลอดจนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 เป็นกฎหมายที่ใช้ในกำกับดูแลในปัจจุบัน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการจัดทำกลุ่มดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ลงทุนที่หลากหลาย และเพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่จะมีในอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของตลาดทุนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้เป็นดัชนีอ้างอิง (Underlying Index) ในการออกตราสารทางการเงินต่าง ๆ เช่น กองทุนรวม กองทุนรวมอิตีเอฟ และ

ตราสารอนุพันธ์ การจัดทำกลุ่มดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรม จำทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสะท้อนการเคลื่อนไหวของหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯ และการใช้เปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุน (Performance Benchmark) ในแต่ละอุตสาหกรรมได้ง่ายขึ้น รวมถึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ลงทุน ที่ต้องเปรียบเทียบข้อมูลก่อนการตัดสินใจลงทุน เป็นต้น ทั้งนี้กลุ่มดัชนีที่จัดทำขึ้นโดยตลาดหลักทรัพย์ฯ สามารถแบ่งตามกลุ่มดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index Series) ออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

2.1.1 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) หมายถึง ตัวชี้วัดที่ใช้วัดผลตอบแทนรวมจากการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ ผลตอบแทนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของหลักทรัพย์ที่ลงทุน (Capital Gain/Loss) และเงินปันผล (Dividend) โดยมีสมมติฐานเพิ่มเติมว่า เงินปันผลที่ได้รับนี้จะถูกนำไปลงทุนในหลักทรัพย์ที่เป็นองค์ประกอบในดัชนี (Reinvest) หรือการนำปันผลที่ได้ไปลงทุน เพื่อเป็นการเปลี่ยนปันผลเป็นเงินลงเพิ่มนั่นเอง

2.1.2 ดัชนีกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ (SET Industry Group และ SET Sector Index) โดยแบ่งโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO) กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (CONSUMP) กลุ่มธุรกิจการเงิน (FINCIAL) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (INDUS) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROP CON) กลุ่มทรัพยากร (RESOURC)

2.1.3 ดัชนี SET50 (SET50 Index) คือ ตัวชี้วัดที่ใช้แสดงระดับราคาหุ้นสามัญ 50 ตัว ที่มีสภาพคล่องในการซื้อขายสูงสุดเป็น 50 อันดับแรก โดยคัดเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization)

2.1.4 ดัชนี SET100 (SET100 Index) คือ ตัวชี้วัดที่ใช้แสดงระดับราคาหุ้นสามัญ 100 ตัว ที่มีสภาพคล่องในการซื้อขายสูงสุด 100 อันดับแรก โดยคัดเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization)

2.1.5 ดัชนี sSET (sSET Index) คือ ตัวชี้วัดราคาหุ้นที่สะท้อนความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญกลุ่มอื่น ที่ไม่ได้อยู่ในดัชนี SET50 และ SET100 โดยเป็นหุ้นสามัญที่มีสภาพคล่องในการซื้อขายสม่ำเสมอและมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยตามที่กำหนด (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2562)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีราคาผู้บริโภค

ดัชนีราคาผู้บริโภค เป็นสถิติโดยเฉลี่ย ที่ได้จากการวัดอัตราการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกของสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคซื้อ มา เพื่อให้ได้รับสินค้าหรือบริการจำนวนหนึ่งโดยนำข้อมูลในปัจจุบันไปเปรียบเทียบกับฐานของข้อมูลปีที่ผ่านมา โดยหลักการคือ ปีฐานเป็นปีที่กำหนดให้ดัชนีราคาผู้บริโภคมีค่าเท่ากับ 100 นอกจากนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภคยังใช้เป็นเครื่องมือวัดค่าครองชีพของ

ประชาชน ใช้อัตราระดับรายได้ที่แท้จริงของประชาชนและคนกลุ่มต่าง ๆ และใช้อัตราระดับเงินเฟ้อของประเทศไทยได้ด้วย (ธนกร จาตะวงษ์, 2556)

แนวคิดพื้นฐานของดัชนีราคาผู้บริโภคได้รับการต่อยอดมาจากแนวคิดเรื่องดัชนีค่าครองชีพ (Cost of Living Index) ซึ่งต้องใช้ข้อมูลการใช้จ่ายของแต่ละบุคคลในแต่ละเดือน โดยที่ยังคงรักษาระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ตามระดับที่กำหนดไว้ ซึ่งในทางปฏิบัติสามารถนำมาใช้จริงได้ยาก เนื่องจากมีปัจจัยอื่นร่วมด้วย เช่น จำนวนสมาชิกในครัวเรือน รายได้ของผู้บริโภค ภาษีที่เปลี่ยนแปลงไป คุณภาพสินค้า ราคาสินค้า รวมถึง เทคโนโลยี ดังนั้น จึงได้นำดัชนีราคาผู้บริโภคมาใช้แทน โดยกำหนดให้สินค้ามีคุณภาพและปริมาณคงที่ และให้มีความเปลี่ยนแปลงที่ราคาสินค้าและบริการเท่านั้น (สาริศ นาละภักดี, 2560)

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค คือ เครื่องมือวัดความเชื่อมั่นของผู้บริโภค โดยนำเสนอข้อมูลในแต่ละเดือน เพื่อให้สามารถติดตามอำนาจซื้อของผู้บริโภค และปริมาณการใช้จ่ายของประชาชนในแต่ละช่วงเวลา ที่ส่งผลต่อการผลิต การจ้างงาน สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในสินค้าและบริการอย่างใกล้ชิดและทันเหตุการณ์ และใช้แจ้งเตือนภัยทางเศรษฐกิจล่วงหน้า หากผู้บริโภคส่วนใหญ่เชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน จะใช้จ่ายอย่างเต็มกำลัง ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมในทางบวก แต่ถ้าผู้บริโภคส่วนใหญ่ระแวงว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขาลง ก็จะระมัดระวังการใช้จ่ายหรือลดการใช้จ่ายและออมเงินไม่นำออกมาใช้จ่าย เพราะขาดความเชื่อมั่น จะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมให้ชะลอตัวลง (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์, 2560)

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค หรือ Consumer Confidence Index เป็นดัชนีความเชื่อมั่นด้านการอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือนที่ แสดงถึงทัศนคติของผู้บริโภคต่อภาวะการมีงานทำ รายได้ค่าครองชีพ ตลอดจนทิศทางและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งการคาดการณ์ในอนาคต หากผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจในอนาคตมีแนวโน้มที่ดี ผู้บริโภคก็จะใช้จ่ายและลงทุนเพิ่มขึ้นซึ่งทำให้เศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้นตามไปด้วย ในทางกลับกันหากผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่น ยิ่งส่งผลกระทบทางลบต่อเศรษฐกิจโดยรวมในอนาคต (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560) ทั้งนี้ดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคสามารถบอกแนวโน้ม การว่างงาน อัตราเงินเฟ้อ หรือเงินฝืด ตลอดจนขนาดของรายได้ที่แท้จริงได้ ซึ่งจะช่วยให้รัฐบาลสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ใกล้เคียงกับความจริงได้มากที่สุด (บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี, 2560)

วัตถุประสงค์ของการจัดทำดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค เพื่อวัดระดับการบริโภคของผู้บริโภคที่สะท้อนผ่านทัศนคติของประชาชนต่อภาวะเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นและคาดว่าจะเกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลารวมทั้งเป็นเครื่องชี้ทิศทางเศรษฐกิจที่แสดงความต้องการใช้จ่ายของผู้บริโภค ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง

อำนาจการซื้อของประชาชนที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละเดือน โดยได้จากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ข้อมูลดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเป็นสัญญาณเตือนภัยทางเศรษฐกิจล่วงหน้า และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐด้านเศรษฐกิจในการกำหนดนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือประชาชนทั้งหน่วยงานภาคเอกชน สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับช่วงเวลา (สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์, 2560)

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ

ดัชนีมูลค่าค้าปลีก เป็นการวัดค่าการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายอดขายระดับการค้าปลีก ทั้งหมด ซึ่งเป็นดัชนีที่สำคัญมากที่สุดที่บ่งชี้ถึงการใช้จ่ายของผู้บริโภค ซึ่งคิดเป็นส่วนสำคัญมากที่สุดของกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวม สำหรับมูลค่าค้าปลีก (Core Retail Sales) ไม่รวมการซื้อรถ

เพ็ญสินี แชนมณี (2549) กล่าวถึงว่า การค้าปลีก คือ การนำเสนอสินค้าหรือบริการ ให้กับผู้บริโภคคนสุดท้ายโดยตรง เพื่อนำไปให้คนในครอบครัว เพื่อน คนรู้จักใช้เพื่อบริโภค หรือนำไปบริโภคเอง ดังนั้น ร้านค้าปลีกถือเป็นองค์ธุรกิจสุดท้ายในช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าและบริการที่เป็นผู้เชื่อมระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภคคนสุดท้าย นอกจากนี้ ยังกล่าวเพิ่มเติมได้อีกว่า การค้าปลีกเป็นกิจกรรมทางการตลาดที่ออกแบบมาเพื่อสนองความพึงพอใจให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย ที่มีการปรับปรุงคุณภาพในฐานะตัวกลางอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยยังรักษาไว้ซึ่งผลกำไรจากการประกอบการ

ปัจจุบันธุรกิจค้าปลีกได้มีการพัฒนาให้มีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสนองตอบผู้บริโภคได้มากขึ้น โดยจำแนกธุรกิจค้าปลีกตามลักษณะการดำเนินงานและประเภทของสินค้า ดังนี้

2.4.1 ร้านค้าปลีกดั้งเดิม (Tradition Trade) ซึ่งบางคนเรียกว่า ร้านโชห่วย มีลักษณะเป็นร้านห้องแถวตามตลาด หรือชุมชนต่าง ๆ มีพื้นที่คับแคบ สินค้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น ไม่มีการตกแต่งหน้าร้านให้สวยงาม เป็นระเบียบ ไม่ทันสมัย การจัดวางสินค้า จะวางตามชั้นแขวนไว้ หรือกองไว้ ไม่มีการจัดเป็นหมวดหมู่ คือ การจัดวางสินค้าจะจัดวางตามความสะดวกในการหยิบฉวยสินค้าให้ลูกค้ามากให้ลูกค้าหยิบสินค้าเอง โดยร้านค้าปลีกประเภทนี้ จะบริหารจัดการโดยเจ้าของคนเดียว หรือคนในครอบครัวกันจัดตั้งเป็นห้างหุ้นส่วนดำเนินธุรกิจแบบธุรกิจครอบครัว ด้วยจำนวนเงินลงทุนที่ไม่สูงมากนัก ไม่มีซับซ้อนในการบริหารจัดการ ไม่ต้องใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารจัดการ ลูกค้าเกือบทั้งหมดอยู่บริเวณใกล้เคียง หรืออยู่ในชุมชน โดยร้านค้าที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่ ร้านค้าปลีก ร้านขายส่ง โดยส่วนใหญ่จะเรียก “ร้านขายของชำ”

2.4.2 ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) เป็นธุรกิจที่มีขนาดกลางไปจนถึงขนาดใหญ่ ประกอบด้วยห้าง/ร้านต่าง ๆ การออกแบบตกแต่งร้านร้านสวยงาม และการจัดวางสินค้าเป็นหมวดหมู่เพื่อเป็นระเบียบ ผู้บริโภคสามารถหยิบจับสินค้าได้ง่าย ดูทันสมัย เพื่อดึงดูดลูกค้าใช้บริการมาก มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ เช่น เครื่องคิดเงิน กล้องวงจรปิด โปรแกรมบัญชี เป็นต้น มีลูกจ้าง และพนักงานคอยบริการลูกค้า ซึ่งทำให้การบริหารจัดการซับซ้อนมากขึ้น ใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ร้านค้าปลีกส่วนใหญ่เป็นการจัดตั้งของบริษัทร่วมทุนทั้งไทยและต่างประเทศ ธุรกิจร้านค้าปลีกที่จัดอยู่ในประเภทร้านค้าปลีกสมัยใหม่มี 7 ประเภท ได้แก่

2.4.2.1 ห้างสรรพสินค้า (Department Store)

2.4.2.2 ซูเปอร์เซ็นเตอร์ (Super Center) หรือไฮเปอร์มาร์เก็ต (Hypermarket)

2.4.2.3 Cash & Carry เป็นธุรกิจดิสเคาท์สโตร์ (Discount Store)

2.4.2.4 ซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket)

2.4.2.5 ร้านค้าเฉพาะอย่าง (Specialty Store)

2.4.2.6 ร้านค้าที่เน้นประเภทของสินค้า (Category Killer)

2.4.2.7 ร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store หรือ Minimart)

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราเงินเฟ้อ

เงินเฟ้อ คือ การวัดว่าราคาของสินค้า (เช่น ของใช้สอย อาหาร เสื้อผ้า) และบริการ (เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่ารถ ค่าเช่าบ้าน) เพิ่มขึ้นเท่าไรเมื่อเวลาผ่านไป โดยการวัดเงินเฟ้อจะเปรียบเทียบกับราคาของสินค้าและบริการในปัจจุบัน กับราคาสินค้าและบริการเมื่อปีก่อนหน้า สำหรับค่าเฉลี่ยของการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าและบริการ เรียกว่า “อัตราเงินเฟ้อ” ดังนั้น อัตราเงินเฟ้อจึงเป็นค่าเดียวกับอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภค (ร้อยละ) (ชนกร จาตะวงษ์, 2556)

ข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคสามารถนำมาใช้วัดอัตราเงินเฟ้อของผู้บริโภคภายในประเทศได้ ซึ่งถ้าหากค่าดัชนีราคาผู้บริโภค มีค่ามากกว่าการคาดการณ์ จะแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อ เพราะอัตราเงินเฟ้อส่งผลให้เงินในระบบเศรษฐกิจมีจำนวนมากขึ้น แต่สินค้าก็มีจำนวนน้อยลง จึงมีราคาแพง เพื่อที่จะควบคุมอัตราเงินเฟ้อ ธนาคารกลางจะปรับอัตราดอกเบี้ยและเพิ่มมูลค่าเงินสกุลท้องถิ่น เมื่อเป็นเช่นนั้นนักลงทุนจะย้ายการลงทุนไปยังสกุลเงินท้องถิ่น ในทางตรงกันข้าม แต่หากค่าดัชนีราคาผู้บริโภคมีค่าน้อยกว่าค่าที่คาดการณ์ไว้ จะแสดงถึงสภาวะเงินฝืด นักลงทุนจะลดความต้องการที่จะถือสกุลเงินท้องถิ่น จึงนำไปสู่การลดค่าลงของสกุลเงิน

อัตราเงินเฟ้อโดยทั่วไปจะส่งผลทางด้านลบกับตลาดหลักทรัพย์เพราะทำให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ทำให้การดำเนินงานของธุรกิจมีความเสี่ยงที่สูงขึ้นตามไปด้วย จนเกิดความไม่แน่นอนในผลการประกอบการ และกำไรจากการประกอบธุรกิจอาจจะส่งผลกระทบต่อตามไปด้วย ดังนั้นการพิจารณา

ความเสี่ยงในการลงทุน จากเงินเฟ้อ และจากแรงดึงของอุปสงค์ จะสามารถตอบโจทย์ในการตัดสินใจ ลงของผู้ลงทุนได้มากกว่า เนื่องจากเป็นการมองจากข้อมูลทางด้านผู้ซื้อ (ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการ วิชาซีพตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

นโยบายการเงินของแต่ละประเทศประเทศ ธนาคารกลางจะเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อควบคุมปริมาณเงิน และอัตราดอกเบี้ย โดยนโยบายทางการเงินและนโยบายการคลัง จะสนับสนุนซึ่งกันและกัน นโยบายทางการเงินยังอาจช่วยในการทำให้เกิดความสมดุลกับผลของ นโยบายการคลังด้วย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2558) ธนาคารกลางมีแนวทางปฏิบัติในอัน ที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้หลายแนวทาง แนวทางแรกคือ ธนาคารกลางสามารถเปลี่ยนแปลงเงิน สำรองตามกฎหมาย (Legal Reserve Requirement) ได้ การที่ธนาคารกลางประเทศเพิ่มอัตราเงิน สดสำรองตามกฎหมายจะมีผลกระทบต่อปริมาณเงิน กล่าวคือระบบการเงินจะมีเงินสดสำรอง ส่วนเกินเพิ่มขึ้น และธนาคารพาณิชย์สามารถปล่อยเงินกู้ได้เพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากระบบ การเงินมีเงินสดสำรองส่วนเกินลดลง และธนาคารพาณิชย์ก็สามารถปล่อยเงินกู้ได้ลดลง สำหรับการ ลดอัตราเงินสำรองตามกฎหมายจะมีผลต่อปริมาณเงิน

แนวคิดเรื่องกลไกการส่งผ่านนโยบายการเงิน เป็นแนวคิดของ Mishkin (1996) ซึ่งแบ่ง ช่องทางในการส่งผ่านนโยบายการเงิน ได้ดังนี้

2.6.1 ช่องทางอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Channels) จากแนวคิดของ Keynes ผลกระทบการส่งผ่านนโยบายการเงิน ได้อธิบายผ่านอัตราดอกเบี้ยเป็นหลัก นั่นคือ เมื่อปริมาณ เงิน (M) เพิ่มขึ้น แสดงถึงนโยบายการเงินขยายตัว นำไปสู่การลดลงของอัตราดอกเบี้ย ทำให้ต้นทุนของ เงินทุนต่ำลง การใช้จ่ายเพื่อการลงทุนจึงเพิ่มขึ้น ซึ่งการลงทุนรวมไปถึงการซื้อที่อยู่ อาศัยหรือสินค้า คงทนที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้อุปสงค์มวลรวมและผลผลิตเพิ่มขึ้น

2.6.2 ช่องทางราคาสินทรัพย์อื่น จากแนวคิดของ Keynes ที่เน้นผลกระทบของนโยบาย การเงินต่อเศรษฐกิจผ่านช่องทางอัตราดอกเบี้ยมากกว่าช่องทางราคาสินทรัพย์อื่น นักการเงิน หลาย ท่านจึงทำการศึกษากลไกการส่งผ่านในกรณีช่องทางราคาสินทรัพย์อื่น และความมั่งคั่งแท้จริง (Real Wealth) ต่อระบบเศรษฐกิจ โดยช่องทางราคาสินทรัพย์อื่นที่น่าสนใจคือ ช่องทางอัตราแลกเปลี่ยน และช่องทางราคาหลักทรัพย์

2.6.3 ช่องทางเครดิต เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยไม่สามารถอธิบายผลกระทบของนโยบายต่อ การใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้าคงทนในเรื่องของความไม่สมมาตรของข้อมูลในตลาดการเงินได้อย่างเป็น ที่ น่าพอใจ ทำให้เกิดแนวคิดด้านเครดิตที่น่าเสนอช่องทางใหม่ 2 ช่องทาง นั่นคือ ช่องทางการให้สินเชื่อ ของธนาคาร และช่องทางบุคคล

2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแปรเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน

ในอัตราแลกเปลี่ยนของแต่ละประเทศ จะมีค่าสกุลเงินใช้ในประเทศ อย่างประเทศไทยเรียกเงินบาท ประเทศสิงคโปร์เรียก เงินดอลลาร์สิงคโปร์ และประเทศมาเลเซียเรียก เงินริงกิตมาเลเซีย ซึ่งในค่าเงินนั้น ก็ได้กำหนดค่าเงินที่ใช้ในการทำธุรกรรมของต่างประเทศ และในสกุลเงินหลักที่ได้ใช้ เงินดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เงินยูโร เงินหยวน เงินปอนด์ เป็นต้น

2.7.1 ทฤษฎีอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate) การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน (q) นั่นคือ ราคาในเงินสกุลในประเทศ โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงิน (S), ระดับราคาสินค้าในต่างประเทศ (P^*) เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ในอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงิน (E) หรือการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าต่างประเทศต่อราคา สินค้าในประเทศ (P^*/P)

$$q = \frac{SP^*}{P}$$

จากทฤษฎีอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ซึ่งได้อ้างอิงจากสมการ P^*/P ระดับราคาสินค้าต่างประเทศต่อราคาสินค้าในประเทศลดลง จนถึงระดับดุลยภาพในระยะยาว เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีค่าลดลง แสดงว่า ราคาสินค้าในประเทศสูงขึ้น และการอ่อนค่าของอัตราแลกเปลี่ยนสามารถคาดการณ์ถึงภาวะเงินเฟ้อในอนาคตได้ ซึ่งถือว่าข่าวในแง่ลบ ถ้าค่าเงินบาทอ่อนค่าลง มีผลให้ราคาหลักทรัพย์จะต่ำลงด้วย (Richard & Mbodja, 1996)

2.7.2 ทฤษฎีพื้นที่สกุลเงินเหมาะสม (Optimum Currency Areas) นักเศรษฐศาสตร์ชาวแคนาดา Mundell (1961) เขียนหนังสือ A Theory of Optimum Currency Areas: OCA กล่าวถึงทฤษฎีพื้นที่สกุลเงินที่เหมาะสมนั้น กลุ่มประเทศที่มีการกำหนดการใช้สกุลเงินร่วมกันเพื่อลดความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจสูงสุด มีเงื่อนไขหลัก คือในด้านแรงงานและทรัพยากรต้องเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี การเคลื่อนย้ายเงินทุน และการตั้งราคาสินค้าและบริการต้องปรับไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนประเทศที่เศรษฐกิจดีจะมีความสามารถที่ช่วยเหลือประเทศที่ขาดดุลได้และวัฏจักรของธุรกิจต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งในทฤษฎีดังกล่าวมานำมาใช้กับกลุ่มสหภาพยุโรป หรือ EU โดยมีธนาคารกลางยุโรปเป็นผู้กำหนดนโยบายทางการเงินร่วมกัน

ในการศึกษาการใช้สกุลเงินร่วมกันในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกนั้น Lee & Azal (2012) ได้ศึกษาในเรื่องการรวมกลุ่มทางการเงินของภูมิภาคตะวันออก (East Asia) ผลการศึกษาพบว่า ในการรวมกลุ่มเฉพาะบางประเทศที่มีขนาดของเศรษฐกิจใหญ่มากถึงจะมีความเหมาะสม ในส่วนของ Jean Louis, Brown & Balli (2011) นั้นได้ศึกษาในแถบภูมิภาคอเมริกาเหนือ (North American) ได้ผลการศึกษาว่า ในภูมิภาคนี้ประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดามีความเป็นไปได้ที่สามารถใช้สกุลเงินร่วมกัน ส่วนในภูมิภาคเอเชียที่มีการรวมกลุ่มกันของ ASEAN-5 เพื่อตกลงใช้สกุลเงินทางการเงิน

ร่วมกัน ระหว่างสกุลเงินดอลลาร์และสกุลเงินเยนมีความไม่เหมาะสม ซึ่ง East Asian ควรมีการตกลงร่วมกันใช้สกุลเงินเฉพาะบางประเภทของภูมิภาคถึงจากเกิดความเหมาะสม Lee & Azali (2012) แต่หลังจากสถานการณ์วิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้งเมื่อปี 2540 Hus (2010) พบว่าในภูมิภาค East Asian ตัวแปรในทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันมากขึ้น

2.8 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุน (Capital Market) คือ แหล่งระดมเงินทุน โดยให้เป็นสินเชื่อบริหารยาวตั้งแต่ 1 ปี ขึ้นไป เพื่อทำการจัดสรรให้กับผู้ที่ต้องการเงินทุนระยะยาว นำไปใช้ในวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยผู้ที่ต้องการระดมเงินทุนจะออกเอกสารทางการเงิน หรือหลักทรัพย์ในตลาดทุน เพื่อขายให้กับบุคคลภายนอกที่มีเงินออมและต้องการที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2548) ซึ่งธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคถือเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ สำหรับธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นแหล่งในการระดมเงินทุนจากประชาชนไปสู่ผู้ประกอบการ อันเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อประเทศ โดยการบริโภคภาคเอกชนไตรมาสที่ 1/2563 ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงจากไตรมาสก่อนอยู่ที่ร้อยละ 3.0 ตามการหดตัวของค่าใช้จ่ายในกลุ่มสินค้าคงทน สอดคล้องกับปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่หดตัว ขณะที่การใช้จ่ายในกลุ่มสินค้าไม่คงทนขยายตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเร่งกักตุนสินค้าในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 และการบริโภคภาคเอกชน เดือนเมษายน 2563 หดตัวต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจาก กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงักเนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ทำให้การว่างงานเพิ่มสูงขึ้น กำลังซื้อของประชาชนลดลง สะท้อนจากดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (Private Consumption Index: PCI) หดตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 2 อยู่ที่ร้อยละ -15.1 ตามดัชนีการใช้จ่ายสินค้าคงทน และดัชนีการใช้จ่ายสินค้าไม่คงทนที่หดตัวสูงถึงร้อยละ -37.5 และ -11.7 ตามลำดับ และเมื่อรวม 4 เดือนแรกของปี 2563 การบริโภคภาคเอกชนหดตัว สะท้อนจากดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนหดตัวอยู่ที่ร้อยละ -3.3 ตามดัชนีการใช้จ่ายสินค้าคงทนและไม่คงทน ทั้งนี้ ศูนย์วิจัยธนาคารออมสินคาดว่า การบริโภคภาคเอกชนปี 2563 หดตัวอยู่ที่ร้อยละ -3.3 (ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน, 2563)

2.9 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มานิตา คำแป้น (2562) ทำการศึกษารายงานการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยที่เลือกศึกษาเลือกศึกษาปัจจัยแบบเจาะจง โดยเจาะจงเลือกปัจจัยดังต่อไปนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราเงินเฟ้อ ดัชนีราคาหุ้นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน และอัตราการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการโฆษณาโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ ที่มีมูลค่ารวมของตลาดในตลาดหลักทรัพย์ สูงสุดเป็น 5 อันดับ และมูลค่ารวมของตลาดในตลาดหลักทรัพย์ ต่ำสุด 5 อันดับ ข้อมูลที่รวบรวมเป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา โดยรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2552 ถึง พ.ศ. 2561 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณด้วยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และส่วนปัจจัยที่มีผลต่อบริษัทที่มีมูลค่ารวม ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

พงศธร จันทรประทัก (2563) ศึกษาถึงอิทธิพลทางเศรษฐกิจต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติแบบอนุกรมเวลารายวัน ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2561 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 เป็นเวลาจำนวน 489 วัน ในส่วนของอิทธิพลทางเศรษฐกิจที่นำมาใช้ในการศึกษาประกอบด้วย อัตราการแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (EXR) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ราคาน้ำมันดิบ (OIL) และดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) วิเคราะห์อิทธิพลและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางเศรษฐกิจกับตัวแปรดัชนีหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ ประกอบด้วย อัตราการแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (EXR) ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และราคาน้ำมันดิบ (OIL) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยดัชนีราคาผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทศพร ศรีสมโพธิ (2552) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์กลุ่มค่าปลีก โดยใช้ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) ข้อมูลทฤษฎีภูมิอื่น ๆ ที่เป็นรายเดือน กับกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับการค้าปลีก พบว่า ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กันต์สุตา อินทรสุวรรณ (2564) ศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา คือข้อมูล ตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2552 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 จำนวนทั้งหมด 132 เดือน ปัจจัยที่นำมาศึกษา ได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ (RE) ดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) มูลค่านำเข้า (IMPORT) มูลค่าส่งออก (EXPORT) อัตราแลกเปลี่ยน (EXCHANGE) และดัชนีค่าระวางเรือ (BDI) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วย รูปสมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ (RE) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แต่ราคานำเข้าน้ำมันดิบ (OIL) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) ในทิศทางตรงข้าม และดัชนีค่าระวางเรือ (BDI) ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (CCI) มูลค่านำเข้า (IMPORT) มูลค่าส่งออก (EXPORT) อัตราแลกเปลี่ยน (EXCHANGE) ไม่มีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยดัชนีมูลค่าค้าปลีกมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สุพิชชา ตรีพัทธ์ และเจียมจิตร ขวากร (2555) ศึกษาราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่ม อุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บริษัทที่เป็นผู้นำตลาดในอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 3 ราย ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2556-2560 เก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลรายงานทางการเงินในแต่ละเดือนของกิจการทั้ง 3 ราย วิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ด้วยสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคในทางบวก ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลในทางลบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน ราคาน้ำมันดิบ และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยอัตราเงินเฟ้อมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สุภาพร ยันศรีศิริชัย และลลิตา หงส์รัตนวงศ์ (2561) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค บริษัท มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่ม อุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในปี 2556-2560 รวมทั้ง ศึกษาตัวแปรทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะมีผลต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ บริษัทในอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นผู้นำตลาดจำนวน 3 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลรายงานทางการเงินของกิจการดังกล่าว วิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ด้วยสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค บริโภค ในทางบวก ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ส่วนปัจจัยที่ส่งผลในทางลบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทใน กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนราชน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์มวลรวม ของประเทศ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

กรรณิการ์ จะกอ (2552) ศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเก็บข้อมูลตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. 2547 จนถึง ธันวาคม พ.ศ. 2551 แบบรายเดือน ปัจจัยที่นำมา ศึกษา ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ค่าเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร ได้แก่ ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ ผลการวิจัยที่ได้พบว่า อัตราดอกเบี้ย ค่าเงินบาท ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ มีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และอัตราดอกเบี้ย มีผลในทิศทางเดียวกับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร ดังนั้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยและผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติตัวใดตัวหนึ่งมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารจะขยับเพิ่มไปในทิศทางที่เป็นบวกด้วยเช่นกัน ขณะที่ค่าเงินบาทสัมพันธ์กันในลักษณะทิศทางตรงข้ามกับดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคาร เมื่อค่าเงินบาทเพิ่มขึ้นดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มธนาคารลดลง ส่วนตัวแปรที่เหลือได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ และมูลค่า การซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สามารถสะท้อน การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มธนาคารได้อย่างชัดเจน อาจจะเนื่องมาจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษในช่วงที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจจึงทำให้เกิดความผันผวนของ ของค่าตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งไม่สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาหุ้น กลุ่มธนาคารได้อย่างชัดเจน

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

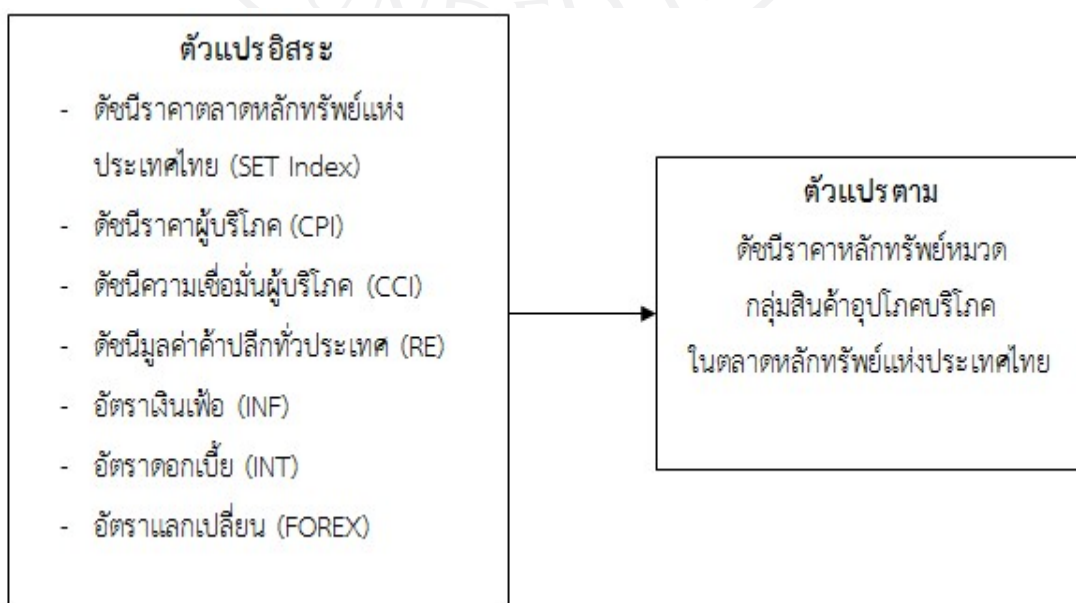
ทศพร ศรีสมโพธิ (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์กลุ่มค่าปลีก โดยใช้ข้อมูลทฤษฎีภูมิที่เป็นรายเดือน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์และดำเนินธุรกิจหลักเกี่ยวกับการค้าปลีก พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์กลุ่มค่าปลีก คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ (EX) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ Tsai (2012) กล่าวได้ว่า ในอัตราแลกเปลี่ยนดอลลาร์สหรัฐกับบาท เมื่อค่าเงินบาทอ่อนค่าลง จะดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติลงทุนในตลาดหุ้นไทย และในทางตรงกันข้าม เมื่อค่าเงินบาทแข็งค่า การลงทุนของนักลงทุนต่างชาติจะไหลออกจากตลาดหุ้นไทย

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยนมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.10 กรอบแนวความคิด

สำหรับการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 ถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ระยะเวลารวม 72 เดือน กำหนดกรอบแนวความคิดวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2.1: กรอบแนวคิดการศึกษา

2.11 สมมติฐานวิจัย

จากกรอบแนวคิดการศึกษาสามารถเขียนสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยดัชนีราคาผู้บริโภค มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยอัตราเงินเฟ้อ มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยอัตราดอกเบี้ย มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยน มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากการทบทวนทฤษฎี วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) แบบจำลองในการศึกษา 3) ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย และประเภทของข้อมูล และ 4) การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบจำลองในการศึกษา

การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเก็บรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลเชิงปริมาณโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 ถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ระยะเวลารวม 72 เดือน ซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time Series) โดยเก็บข้อมูลทางสถิติจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ จะใช้วิธีการโดยสร้างวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square) แบบจำลอง ดังนี้

$$\text{CONSUMP}_t = C + \beta_1 \text{SET}_t + \beta_2 \text{CPI}_t + \beta_3 \text{CCI}_t + \beta_4 \text{RE}_t + \beta_5 \text{INF}_t + \beta_6 \text{INT}_t + \beta_7 \text{EX}_t + \epsilon$$

โดยที่ (Y)	CONSUMP	หมายถึง ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
	C	หมายถึง ค่าคงที่
	β	หมายถึง ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร X_1, X_2, X_3, X_4
	SET	หมายถึง ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)
	CPI	หมายถึง ดัชนีราคาผู้บริโภค
	CCI	หมายถึง ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค
	RE	หมายถึง ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ
	INF	หมายถึง อัตราเงินเฟ้อ
	INT	หมายถึง อัตราดอกเบี้ย
	EX	หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยน
	ϵ	หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อน

3.2 ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย และประเภทของข้อมูล

3.2.1 ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเก็บรวบรวมมาจากแหล่งข้อมูลเชิงปริมาณโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 ถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ระยะเวลารวม 72 เดือน เป็นการใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลา (Time Series) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยรายเดือน และถูกนำมาใช้ในแบบจำลอง ดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม (Y_1) ได้แก่ ดัชนีดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

(COMSUMP)

ตัวแปรอิสระ (X_1) ได้แก่ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index)

ตัวแปรอิสระ (X_2) ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค

ตัวแปรอิสระ (X_3) ได้แก่ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค

ตัวแปรอิสระ (X_4) ได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ

ตัวแปรอิสระ (X_5) ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ

ตัวแปรอิสระ (X_6) ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย

ตัวแปรอิสระ (X_7) ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน

3.2.2 ประเภทของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยส่วนใหญ่จะถูกทำให้อยู่ในรูปแบบของอัตราการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ข้อมูลอยู่ในขนาดที่สามารถเปรียบเทียบได้ง่าย โดยได้สรุปประเภทของข้อมูลได้ดังตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1: ประเภทของการเก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลตัวแปร	แหล่งที่มาของข้อมูล	เวลาของข้อมูล	หน่วยของข้อมูล
ดัชนีดัชนีราคา หลักทรัพย์หมวด กลุ่มสินค้า อุปโภคบริโภค	ธนาคารแห่งประเทศไทย www.settrade.com	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	ดัชนีราคา
ดัชนีตลาด หลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย	ธนาคารแห่งประเทศไทย www.settrade.com	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	ดัชนีราคา

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ): ประเภทของการเก็บข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลตัวแปร	แหล่งที่มาของข้อมูล	เวลาของข้อมูล	หน่วยของข้อมูล
ดัชนีราคา ผู้บริโภค	http://www.indexpr.moc.go.th/	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	ดัชนีราคา
ดัชนีความเชื่อมั่น ผู้บริโภค	ธนาคารแห่งประเทศไทย www.bot.or.th	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	ดัชนีราคา
ดัชนีมูลค่าค้าปลีก ทั่วประเทศ	ธนาคารแห่งประเทศไทย www.bot.or.th	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	ดัชนีราคา
อัตราเงินเฟ้อ	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - 2564	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	อัตราการ เปลี่ยนแปลง
อัตราดอกเบี้ย	ธนาคารแห่งประเทศไทย www.bot.or.th	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	ร้อยละ
อัตราแลกเปลี่ยน	ธนาคารแห่งประเทศไทย www.bot.or.th	ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2559 - ธันวาคม 2564	บาทต่อดอลลาร์ สหรัฐ นำมาเปลี่ยน ค่าเป็นอัตราการ เปลี่ยนแปลง

3.3 วิเคราะห์ข้อมูล

3.3.1 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษาโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statics)

ในการวิเคราะห์ส่วนนี้ ใช้ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในรูปแบบของค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum Value) ค่าต่ำสุด (Minimum Value) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้ในการบรรยายถึงลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องของสถิติที่สำคัญของตัวแปรต่าง ๆ ในการศึกษาเพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจในเรื่องที่ทำการศึกษา

3.3.2 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statics)

สำหรับข้อมูลที่ใช้ อาจจะมีหน่วยตัวแปรที่ไม่เหมือนกัน สามารถทำให้ตัวแปรให้มีหน่วยที่เหมือนกัน เพื่อให้เปรียบเทียบกันได้โดยการใส่ Log ฐานธรรมชาติในตัวแปรทุกตัว ทำให้ตัวแปรทุกตัวมีหน่วยลักษณะการเปลี่ยนแปลงเป็นจำนวนร้อยละ

3.3.2.1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

การนำข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลอนุกรมเวลา ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาที่ไม่คงที่ของข้อมูล ซึ่งในการศึกษานี้ จะทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลา ที่นำมาใช้แบบจำลอง โดยใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) Test ที่เสนอโดย Dickey & Fuller (1981) และวิธีของ Phillips-Perron (PP) เสนอโดย Phillips & Perron (1988) วิธีนี้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในการศึกษาถึงความนิ่งของข้อมูลอนุกรมเวลา หากผลทดสอบที่ได้ สามารถแสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความไม่นิ่ง นั่นแสดงว่าข้อมูลเหล่านี้มีความเคลื่อนไหวไปตามแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา (Time Trend) และในความแปรปรวนวิ่งห่างออกจากเดิมไปเรื่อย ๆ ตามแนวโน้มของระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น หากตัวแปรที่มีลักษณะที่ไม่นิ่งจะทำให้การประมาณค่าแบบจำลองเกิดปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง นั่นกล่าวคือตัวแปรเหมือนจะมีความสัมพันธ์กันแต่ในความเป็นจริง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น เพื่อให้การประมาณค่ามีความถูกต้องและเชื่อถือได้ ข้อมูลเหล่านี้จะต้องถูกนำมาปรับให้หนึ่ง โดยการนำผลต่างลำดับที่ 1 (First Difference) หรือลำดับที่สูงขึ้นไป จนกว่าข้อมูลจะมีความนิ่ง (Stationery) จึงนำมาใช้ในการประมาณค่าในแบบจำลองต่อไปได้

3.3.2.2 การทดสอบปัญหา Multicollinearity (มนตรี พิริยะกุล, 2544)

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามตัวหนึ่ง กับตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัว ซึ่งในการวิเคราะห์ส่วนนี้ มีข้อตกลงว่า ตัวแปรอิสระเหล่านี้จะต้องไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือ หากสัมพันธ์กันจะต้องมีความสัมพันธ์กันไม่สูงมากนัก แต่ในทางปฏิบัติในบางครั้ง จะพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูง ในกรณีที่ตัวแปรอิสระเพียง 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันสูง จะเรียกว่า Collinearity และในกรณีที่ตัวแปรอิสระมากกว่า 2 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กันสูงจะเรียกว่า Multicollinearity ดังนั้น จึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ เพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระ สามารถคงอยู่ในสมการตัวแปรได้ โดยกำหนดสมมติฐานทางสถิติที่ระดับความสำคัญ 0.05 ได้ดังต่อไปนี้

H_0 : ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กัน

H_1 : ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน

3.3.2.3 การทดสอบปัญหา Heteroskedasticity (White, 1980)

ตรวจสอบปัญหา Heteroskedasticity เพื่อตรวจสอบปัญหาค่าความแปรปรวนของตัวคลาดเคลื่อน ไม่คงที่หาก P-Value มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ามีปัญหา Heteroskedasticity

เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับค่าความคลาดเคลื่อน (Error/Residuals: ϵ) จากสมการประมาณค่ามีค่าไม่คงที่ โดยความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนที่ได้ ซึ่งผิดข้อสมมติฐานพื้นฐานของวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ที่ได้มีข้อสมมติพื้นฐานว่า ค่าความคลาดเคลื่อนจะต้องมี ค่าความแปรปรวน การที่ความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ เกิดจากสาเหตุ 2 ประการ ได้แก่ การเกิดจากการกำหนดรูปแบบหรือโครงสร้างของตัวแบบในสมการถดถอยไม่ถูกต้อง (Impure Heteroskedasticity) เช่น มีการละเลยตัวแปรอิสระบางตัว และอีกหนึ่งสาเหตุคือเกิดขึ้นเอง (Pure Heteroskedasticity) โดยรูปแบบของตัวแบบในสมการถดถอยมีความถูกต้องทุกประการ ปกติแล้วการใช้ข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross-sectional Data) มักจะมีโอกาสที่ค่าความคลาดเคลื่อนจะมีความแปรปรวนไม่คงที่สูงกว่ากรณีที่ใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) เนื่องจากค่าสังเกตของข้อมูลภาคตัดขวางจะมีความแตกต่างกัน ตามขนาดหรือลำดับ ในขณะที่ข้อมูลอนุกรมเวลาจะมีความแตกต่างในเรื่องดังกล่าวเพียงเล็กน้อย การที่ค่าความคลาดเคลื่อนมีความแปรปรวนไม่คงที่ หรือเกิดปัญหา Heteroskedasticity จะทำให้ตัวประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยยังคงมีคุณสมบัติ Unbiased และ Consistency แต่จะสูญเสียคุณสมบัติ Efficiency นอกจากนี้การใช้วิธีการ OLS ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยเมื่อมีปัญหา Heteroskedasticity จะทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอย มีค่าแตกต่างไปจากความจริง ส่งผลให้ค่า T-Statistic ที่คำนวณได้ของค่าสัมประสิทธิ์แต่ละตัวนั้น ไม่น่าเชื่อถือได้ ทำให้การทดสอบสมมติฐานของ ค่าสัมประสิทธิ์ในสมการถดถอยขาดความน่าเชื่อถือด้วย

3.3.2.4 การกำหนดระดับนัยสำคัญ (Significance Level) (Sirkin, 2005) โดยใช้ช่วงความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ซึ่งค่า P-Value ของ F-Statistic ควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 เพื่อเป็นการทดสอบกลุ่มตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม

3.3.2.5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ วิเคราะห์หาตัวแปรอิสระตัวใดที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการโดยสร้างวิธีสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regressions) ด้วยวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square) จากสมการแบบจำลองดังนี้

$$\text{CONSUMP}_t = C + \beta_1 \text{SET}_t + \beta_2 \text{CPI}_t + \beta_3 \text{CCI}_t + \beta_4 \text{RE}_t + \beta_5 \text{INF}_t + \beta_6 \text{INT}_t + \beta_7 \text{EX}_t + \epsilon$$

ซึ่งพิจารณาจากค่า F-Statistic และ Adjusted R-Square ในการทดสอบสมมติฐาน โดยทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยมีสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

$$H_0: \beta_1 = \beta_2 = \dots = 0$$

ไม่มีตัวแปรอิสระตัวใด ๆ ที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$H_1: \beta_l \neq 0; l = 1, 2, \dots, 6$$

มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อทำการทดสอบในส่วนต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไป จะเป็นการทดสอบนัยสำคัญโดยรวมของสมการถดถอย (Test for Overall Significance) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อใช้ในการอธิบายถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม และสรุปผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่อไป

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ แสดงสัญลักษณ์และผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

CONSUMP หมายถึง ดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

SET หมายถึง ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

CPI หมายถึง ดัชนีราคาผู้บริโภค

CCI หมายถึง ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค

RE หมายถึง ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ

INF หมายถึง อัตราเงินเฟ้อ

INT หมายถึง อัตราดอกเบี้ย

EX หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 ถึงสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ระยะเวลารวม 72 เดือน สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1: ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ค่ามัธยฐาน	สูงสุด	ต่ำสุด	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
CONSUMP	119.37	112.10	156.63	73.90	24.55	0.06	1.52
SET	1555.85	1578.58	1830.13	1125.86	151.04	-0.64	3.08
CPI	99.11	99.26	102.25	96.65	1.19	0.20	2.97
CCI	41.19	40.15	52.00	33.30	4.71	0.56	2.44
RE	241.74	246.33	303.72	179.58	24.49	-0.03	2.75
INF	0.01	0.00	0.35	-0.14	0.07	1.86	10.90
INT	0.01	0.02	0.02	0.01	0.00	-0.69	1.71
EX	32.65	32.61	36.16	29.99	1.72	0.35	1.98

จากตารางที่ 4.1 แสดงค่าสถิติเชิงพรรณนาของข้อมูลในช่วงเวลาที่ศึกษา พบว่า ดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 119.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 24.55 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1555.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 151.04 ดัชนีราคาผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 99.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.71 ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 241.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 24.49 อัตราเงินเฟ้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.07 อัตราดอกเบี้ยนโยบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.72 ตามลำดับ

การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test) เป็นการทดสอบความนิ่ง (Stationary) ลักษณะข้อมูลที่มีลักษณะไม่นิ่ง คือ ข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Variance) หรือ อย่างไม่อย่างหนึ่งมีค่าไม่คงที่เมื่อเวลาเปลี่ยนแปลงไป สำหรับลักษณะข้อมูลที่มีความนิ่ง (Stationary) คือ ข้อมูลตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Variance) มีค่าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา โดยการทดสอบความนิ่งของข้อมูลในครั้งนี้เลือกใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller Test หรือ ADF Test ซึ่งผลการทดสอบแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2: ผลการทดสอบ Unit root ของข้อมูลด้วยวิธี ADF

Variable	At Level	At 1 st difference	At 2 nd difference
SET	0.1883	0.0000*	0.0000*
CPI	0.1813	0.0000*	0.0000*
CCI	0.1385	0.0000*	0.0001*
RE	0.5984	0.2945	0.0618
INF	0.0000*	0.0001*	0.0000*
INT	0.7025	0.1325	0.0001*
EX	0.3046	0.0000*	0.0000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตาราง 4.2 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller Test หรือ ADF Test ทำการทดสอบข้อมูลที่ Order of Integration เท่ากับศูนย์ หรือ I(0) หรือที่ระดับ At Level โดยทดสอบแบบมีเฉพาะ Intercept จากนั้นทำการพิจารณาความนิ่งของข้อมูลโดยการเปรียบเทียบค่า t-statistic ของ ADF Test กับค่า Mackinnon Critical Values ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ผลการทดสอบพบว่าไม่มีเพียงตัวแปรอัตราเงินเฟ้อเท่านั้น ที่มีลักษณะนิ่งที่ระดับศูนย์ เนื่องจากค่าสัมบูรณ์ของ t-statistic มีค่ามากกว่าค่า Mackinnon Critical Values (Prob. < 0.05) จึงสามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่าตัวแปรมี Unit Root ได้ แสดงให้เห็นว่าข้อมูลไม่มี Unit Root จึงมีลักษณะที่นิ่ง ซึ่งเมื่อทำการทดสอบที่ระดับผลต่างครั้งที่ 1 พบว่า ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มีลักษณะนิ่ง และเมื่อทำการทดสอบที่ระดับผลต่างครั้งที่ 2 พบว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีลักษณะนิ่ง ตามลำดับ

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยแสดงได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3: แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

คู่ตัวแปร		Correlation	t-Statistic	Probability	R-Squared
CPI	SET	0.2904	2.5390	0.0133*	0.0843
CCI	SET	0.1638	1.3896	0.1691	0.0268
CCI	CPI	0.5981	6.2445	0.0000*	0.3578
RE	SET	0.3810	3.4475	0.0010*	0.1451
RE	CPI	0.7545	9.6177	0.0000*	0.5692
RE	CCI	0.5991	6.2595	0.0000*	0.3589
INF	SET	0.0698	0.5853	0.5603	0.0049
INF	CPI	-0.0033	-0.0273	0.9783	0.0000
INF	CCI	0.2920	2.5548	0.0128*	0.0853
INF	RE	0.1059	0.8909	0.3760	0.0112
INT	SET	0.4679	4.4292	0.0000*	0.2189
INT	CPI	-0.3442	-3.0670	0.0031*	0.1185
INT	CCI	-0.1154	-0.9724	0.3342	0.0133

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ): แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

คู่ตัวแปร		Correlation	t-Statistic	Probability	R-Squared
INT	RE	-0.0771	-0.6470	0.5197	0.0059
INT	INF	0.0035	0.0292	0.9768	0.0000
EX	SET	-0.1155	-0.9731	0.3339	0.0133
EX	CPI	-0.5807	-5.9679	0.0000*	0.3372
EX	CCI	-0.6462	-7.0834	0.0000*	0.4175
EX	RE	-0.4971	-4.7932	0.0000*	0.2471
EX	INF	0.0241	0.2020	0.8405	0.0006
EX	INT	0.3604	3.2321	0.0019*	0.1299

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามอิสระ เป็นไปตามข้อตกลงว่าตัวแปรอิสระเหล่านี้จะต้องไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือหากสัมพันธ์กันก็ต้องมีความสัมพันธ์กันไม่สูงมากนัก โดยคู่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศและดัชนีราคาผู้บริโภค โดยมีค่าเท่ากับ 0.7545 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รองลงมาได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศและดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค โดยมีค่าเท่ากับ 0.5991 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ผู้วิจัยจึงเลือกตัดค่าดัชนีมูลค่าค้าปลีกออก เนื่องจากแสดงมีความสัมพันธ์สูงนอกจากกับดัชนีราคาผู้บริโภค ยังมีความสัมพันธ์กับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการวิเคราะห์ต่อไป จากที่ เพ็ญสิน ฆम्मณี (2549) กล่าวไว้ว่า การค้าปลีกเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขาย สินค้าหรือบริการโดยตรงให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย จึงเป็นไปได้ว่าที่จะมีความสัมพันธ์กัน

การวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงพหุนาม (Multiple Linear Regression) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระจำนวนมากกว่า 1 ตัวแปรกับตัวแปรตามเพื่อหาความสัมพันธ์ โดยถือว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม จึงนำตัวแปรอิสระทุกตัวเข้าระบบพร้อมกัน (Enter Method) ซึ่งสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4: แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าความคลาดเคลื่อน	t-Statistic	ค่าความน่าจะเป็น
ค่าคงที่	795.2694	181.5653	4.3801	0.0000*
SET	0.0848	0.0113	7.4991	0.0000*
CPI	-10.8235	1.9755	-5.4789	0.0000*
CCI	0.8862	0.4339	2.0425	0.0452*
RE	-0.0742	0.0826	-0.8984	0.3723
INF	-39.4089	19.9761	-1.9728	0.0528
INT	168.6311	390.2237	0.4321	0.6671
EX	7.4908	1.0834	6.9141	0.0000*
R-squared	0.8448	Adjusted R-squared		0.8279

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค มีค่าสัมประสิทธิ์ -10.8235 รองลงมา ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 7.4908 และ 0.8862 ตามลำดับ โดยที่ค่า R-Squared แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาสามารถอธิบายความผันผวนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ได้ร้อยละ 84.48

ตารางที่ 4.5: แสดงผลการทดสอบปัญหา Heteroskedasticity ของแบบจำลอง

Heteroskedasticity Test: White			
Null hypothesis: Homoskedasticity			
F-statistic	8.1061	Prob. F (27,9)	0.0000*
Obs*R-squared	63.8928	Prob. Chi-Square (27)	0.0000*
Scaled explained SS	159.9697	Prob. Chi-Square (27)	0.0000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับค่าความคลาดเคลื่อน (Error/Residuals: ϵ) จากสมการประมาณค่า มีค่าไม่คงที่ โดยความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนที่ได้น้อยกว่า 0.05 ซึ่งผิดข้อสมมติฐานพื้นฐานของวิธีการกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) ที่ได้มีข้อสมมติพื้นฐานว่า ค่าความคลาดเคลื่อนจะต้องมีค่าความแปรปรวนไม่คงที่ ผลการทดสอบปัญหา Heteroskedasticity Test ด้วยวิธีของ White พบว่า ค่าสถิติทดสอบ สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลักได้ (ความน่าจะเป็นน้อยกว่า 0.05) แสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์ข้างต้น มีลักษณะของ Heteroskedasticity ซึ่งจะทำให้ตัวประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยยังคงไม่มีคุณสมบัติ Unbiased และ Consistency สูญเสียคุณสมบัติ Efficiency นอกจากนี้ก็จะทำให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอย มีค่าแตกต่างไปจากความเป็นจริง ส่งผลให้ค่า t-statistic ที่คำนวณได้จากค่าสัมประสิทธิ์แต่ละตัว หรือทำให้การทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ในสมการถดถอยขาดความน่าเชื่อถือ

ตารางที่ 4.6: แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอย โดยการปรับแบบจำลอง

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าความคลาดเคลื่อน	t-Statistic	ค่าความน่าจะเป็น
ค่าคงที่	221.7455	29.1605	7.6043	0.0000*
D(SET)	0.0286	0.0438	0.6545	0.5152
D(CPI)	5.7008	5.5758	1.0224	0.3106
D(CCI)	16.9457	11.7338	1.4442	0.1537

(ตารางมีต่อ)

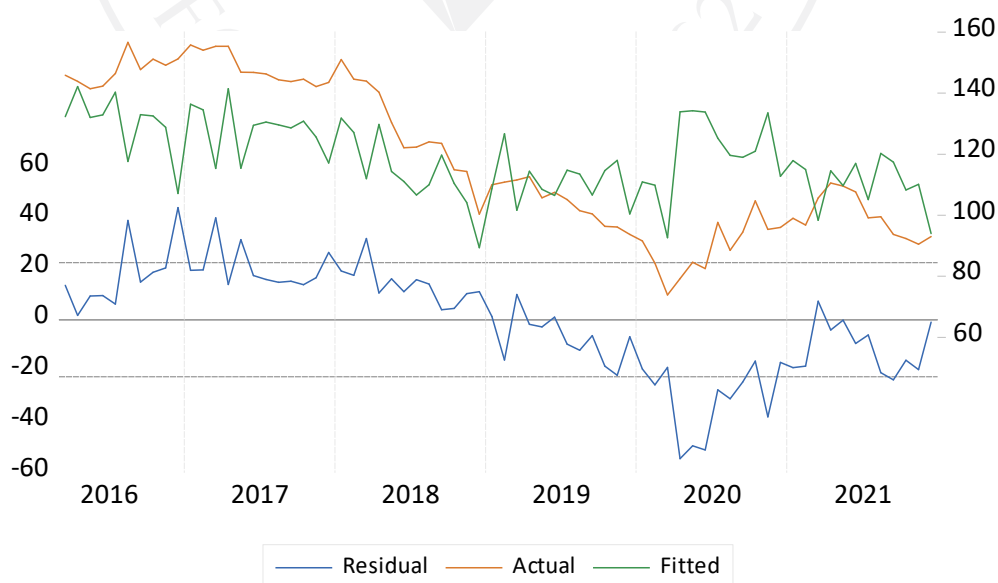
ตารางที่ 4.6 (ต่อ): แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอย โดยการปรับแบบจำลอง

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าความคลาดเคลื่อน	t-Statistic	ค่าความน่าจะเป็น
RE	-0.4218	0.1187	-3.5525	0.0007*
INF	-691.6190	453.8600	-1.5239	0.1326
D(D(INT))	-2820.6210	3039.2620	-0.9281	0.3570
D(EX)	-9.2300	6.9289	-1.3321	0.1877
R-squared	0.2504	Adjusted R-squared		0.1657

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียงตัวแปรเดียว ได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศเท่านั้น ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ -0.4218

ภาพที่ 4.1: แสดงผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอย และค่าความคลาดเคลื่อน โดยการปรับแบบจำลอง

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลย้อนหลังจำนวนทั้งสิ้น 72 เดือน มีข้อสรุปและข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลในช่วงเวลาที่ศึกษา พบว่า ดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 119.37 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1555.85 ดัชนีราคาผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 99.11 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.19 ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 241.74 อัตราเงินเฟ้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.01 อัตราดอกเบี้ยนโยบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.01 และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.65 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

5.1.2 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller Test ทำการทดสอบข้อมูลที่ Order of Integration เท่ากับศูนย์ หรือ I(0) หรือที่ระดับ At Level พบว่ามีเพียงตัวแปรอัตราเงินเฟ้อเท่านั้น ที่มีลักษณะนิ่งที่ระดับศูนย์ ซึ่งเมื่อทำการทดสอบที่ระดับผลต่างครั้งที่ 1 พบว่า ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มีลักษณะนิ่ง และเมื่อทำการทดสอบที่ระดับผลต่างครั้งที่ 2 พบว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบายมีลักษณะนิ่ง

5.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามอิสระ เป็นไปตามข้อตกลงว่าตัวแปรอิสระเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือหากสัมพันธ์กันก็จะต้องมีความสัมพันธ์กันไม่สูง โดยคู่ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภค โดยมีค่าเท่ากับ 0.7545 ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน รองลงมาได้แก่ ดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีค่าเท่ากับ 0.5991 มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

5.1.4 ผลการวิเคราะห์การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระ ที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค และอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลมากที่สุด ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ -10.8235 รองลงมาได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 7.4908

และ 0.8862 ตามลำดับ โดยที่ค่า R-Squared แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาสามารถอธิบายความผันผวนของดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ได้ร้อยละ 84.48

ตารางที่ 5.1: สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยดัชนีราคาผู้บริโภค มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยอัตราเงินเฟ้อ มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยอัตราดอกเบี้ยนโยบาย มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยน มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ

5.2 อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลของดัชนีราคาผู้บริโภค ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศธร จันทร์ประทัก (2563); มานิตา คำแป้น (2562) และกันต์สุดา อินทรสุวรรณ (2564) ซึ่งสัมพันธ์กันในทิศทางที่ไม่เหมือนกัน กล่าวคือ มานิตา คำแป้น (2562) ระบุถึงดัชนีราคาผู้บริโภคที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหลักทรัพย์หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ พงศธร จันทร์ประทัก (2563) กล่าวถึงดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ และกันต์สุดา อินทรสุวรรณ (2564) กล่าวถึงดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ใน

ทิศทางตรงข้ามกับราคาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ โดยผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าดัชนีราคาผู้บริโภค ไม่มีความสัมพันธ์กัน แต่เป็นไปในทิศทางตรงข้าม เช่นเดียวกับ กันต์สุตา อินทสุวรรณ์ (2564)

ผลการศึกษาของดัชนีค่าปลีก สอดคล้องกับ กันต์สุตา อินทสุวรรณ์ (2564) กล่าวไว้ว่าดัชนีมูลค่าค้าปลีกทั่วประเทศ (RE) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ และสำหรับอัตราเงินเฟ้อนั้น ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ มานิตา คำแป้น (2562) พบว่าอัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ สุพิชชา ตีรพัทธ์ และเจียมจิตร ชวากร (2555) พบว่าอัตราเงินเฟ้อมีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค เช่นเดียวกัน แต่สอดคล้องกับ กรรณิการ์ จะกอ (2552) ที่ไม่พบผลของอัตราเงินเฟ้อต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยผลการศึกษาของอัตราแลกเปลี่ยน พบว่าไม่มีความสอดคล้องกับ พงศธร จันทร์ประทัก (2563) ที่พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (EXR) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ เช่นเดียวกับ สุพิชชา ตีรพัทธ์ และเจียมจิตร ชวากร (2555) โดยที่ทศพร ศรีสมโพธิ (2552) พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราสกุลบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหลักทรัพย์กลุ่มค้าปลีก ต่างจากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กันแต่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กันต์สุตา อินทสุวรรณ์ (2564) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยน กับดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ทางธุรกิจ

การดำเนินธุรกิจใช้เงินลงทุนสูงและระบบจัดการบริหารงานซับซ้อนมากขึ้น การปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินการของธุรกิจค้าปลีกให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบันจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งความยืดหยุ่นในการปรับตัวของธุรกิจนั้น อาจขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจด้วยเช่นกัน ร้านค้าปลีกสมัยใหม่มีขนาดใหญ่และมีคลังสินค้าจำนวนมาก การลดความเสี่ยงทางธุรกิจ จำเป็นที่จะต้องทราบถึงสถานการณ์เศรษฐกิจ หรือพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อที่ธุรกิจนั้นสามารถวางกลยุทธ์ปรับตัวเข้าหาได้ทัน่วงที การศึกษาดัชนีราคาผู้บริโภค สามารถทำให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกของสินค้าและบริการโดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคจ่ายเพื่อให้ได้รับสินค้าหรือบริการ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค สามารถติดตามอำนาจซื้อของผู้บริโภคที่ส่งผลต่อการผลิต การจ้างงาน และปริมาณการใช้จ่ายของประชาชนในแต่ละช่วงเวลา สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในสินค้าและบริการอย่างใกล้ชิดและทันเหตุการณ์ โดยดัชนีมูลค่าค้าปลีก สามารถวัดค่าการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายอดขายทั้งหมดในระดับการค้าปลีก การเพิ่มหรือลดของดัชนีเหล่านี้ สามารถเป็นตัวชี้นำกลยุทธ์ที่ธุรกิจนั้น

ต้องการได้ เพื่อตอบสนองผู้บริโภคได้อย่างดีที่สุด นอกจากนี้ ตัวแปรอื่น ๆ เช่น อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยนโยบาย หรือแม้กระทั่งอัตราแลกเปลี่ยน ต่างก็มีส่วนช่วยให้เข้าใจพฤติกรรมผู้บริโภคได้มากยิ่งขึ้นเช่นกัน

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ได้จากงานวิจัย ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอแนะเพื่อพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของงานวิจัยดังต่อไปนี้

5.4.1 ในการพัฒนาประสิทธิภาพแบบจำลอง แบบจำลองทางสถิติที่ใช้ในการศึกษามีมากมาย การตรวจสอบการพยากรณ์หาแบบจำลองที่มีความเหมาะสมที่สุด จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพยากรณ์ข้อมูลด้วยเช่นกัน

5.4.2 การศึกษาวิธีการปรับแต่งแบบจำลองหรือค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ (Parameter Tuning) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (Optimization) ในการจำแนกการ ตรวจสอบ หรือแม้แต่การพยากรณ์ สามารถช่วยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.4.3 งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นไปโดยภาพรวม ความแม่นยำของแบบจำลองอาจต้องคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการประมวลผลสร้างแบบจำลอง ความถี่ของข้อมูล เช่นกัน สำหรับการนำไปประยุกต์ อาจใช้ข้อมูลจากการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ได้เพิ่มเติม

บรรณานุกรม

- กันต์สุดา อินทสรสวรรค์. (2564). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์ หมวด
ขนส่งและโลจิสติกส์. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา*, 3(2), 15-24.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows*. กรุงเทพฯ:
ธรรมสาร.
- กรรณิการ์ จะกอ. (2552). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคา หุ่นใน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกรณีศึกษาดัชนีราคาหุ้นกลุ่มธนาคาร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยธวัช ไชวิฑูรกิจ. (2558). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหุ้นกลุ่มโรงแรมในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณิธาน จันทองจีน. (2560). มุมมองของผู้ผลิต ที่มีต่อผู้ค้าปลีกสมัยใหม่ในช่องทางการจัดจำหน่าย
การศึกษาทบทวนหน้าที่ของผู้ผลิตและผู้ค้าปลีก เพื่อหาปัจจัยแห่งความสำเร็จทางธุรกิจ.
วารสารบริหารธุรกิจ, 40(153).
- ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัย: หลักการและแนวคิด เทคนิค การเขียนรายงาน
การวิจัย*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2558). *ทฤษฎีพฤติกรรมตัวแทนของนักลงทุน*. สืบค้นจาก
<https://salamanderr.wordpress.com/2008/12/10/ทฤษฎีพฤติกรรมตัวแทนของ/>.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). *โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจของตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. สืบค้นจาก [https://www.set.or.th/set/company
summary.do?language=th&country=TH&choice=1§or=COMM&submit](https://www.set.or.th/set/company_summary.do?language=th&country=TH&choice=1§or=COMM&submit).
- ตรีเพชร พุทธแดง. (2559). *ผลกระทบของนโยบายการเงิน และนโยบายการคลังต่อดัชนีราคา
หลักทรัพย์ กรณีศึกษาประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศ
ฟิลิปปินส์ และประเทศสิงคโปร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *คู่มือ (Manual Guides) สูตรอัตราส่วนทางการเงิน
(Financial Ratios)*. สืบค้นจาก [http://www.set.or.th/th/market/files/SET_](http://www.set.or.th/th/market/files/SET_Formula_Glossary.pdf)
[Formula_Glossary.pdf](http://www.set.or.th/th/market/files/SET_Formula_Glossary.pdf).
- ทศพร ศรีสมโพธิ. (2553). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์กลุ่มค้าปลีก*. สารนิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ธนกร จาตวงษ์. (2556). *ความรู้เกี่ยวกับดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI)*.
สืบค้นจาก http://oopm.rid.go.th/subordinate/opm9/pdf/km/file_2.pdf.

- ธัญญรัตน์ แสงสุริยาโรจน์, ประมินทร์ โฆษิตกุลพร และสมบัติ คชายุทธ. (2563). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนรายย่อยภายในประเทศผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 6(2).
- นันทการ แซ่เอง. (2559). ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2553). การค้นคว้าและการนำเสนอวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง. ใน ประพนธ์ เจียรกุล และคณะ (บก.). *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและการเรียนการสอน 21701*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี. (2560). *ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค*. สืบค้นจาก <https://www.mfcfund.com>.
- ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2564). *หลักการลงทุน*. กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.
- พชนิ เลิศนามเชิดสกุล. (2553). ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พงศธร จันทร์ประทัก. (2563). อิทธิพลทางเศรษฐกิจต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์. *วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 10(1), 98-110.
- มานิตา คำแป้น. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อราคาหลักทรัพย์หมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สืบค้นจาก <http://www.advanced-mba.ru.ac.th/advanced-mba-2559/homeweb/7096-IS/Publish/huamark/huamark26/G3/no-6014184043-AD26.pdf>.
- มนตรี พิริยะกุล. (2544). *เทคนิคการวิเคราะห์สมการถดถอย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สยาม ปัญญาพงศ์ชัย. (2560). ความสัมพันธ์ของวัฏจักรธุรกิจระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจมหภาคกับราคาตัวแทนกลุ่มอุตสาหกรรมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุจิตตา พึ่งแรง. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีราคาหลักทรัพย์หมวดพาณิชย์. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

- สุพิชชา ตีรพัทธ์ และเจียมจิตร ชวากร. (2555). ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของดัชนีราคาหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*, 1(1). สืบค้นจาก <https://www.scribd.com/doc/123611404/>.
- อธิพัชร โจนวุฒิสฐิติกุล. (2554). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัครพงศ์ อินทอง. (2550). *คู่มือการใช้โปรแกรม Eviews เบื้องต้น: สำหรับการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติ*. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Dickey, D. A., & Fuller, W. A. (1981). Likelihood ratio tests for autoregressive time series with a unit root. *Econometrica*, 49(4).
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Andersen, R. E. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education.
- Krungsri Guru. (2564). *เปิดตำราการเทรดหุ้น วิธีการเล่นหุ้นสำหรับมือใหม่*. สืบค้นจาก <https://www.krungsri.com/th/plearn-plearn/rookie-learn-open-account-stock>.
- Mishkin, F. S. (1996). The channels of monetary transmission: Lessons for monetary policy. *National Bureau of Economic Research*, 5464.
- Phillips, P. C. B., & Perron, P. (1988). Testing for a unit root in time series regression. *Biometrika*, 75(2), 335-346.
- Sirkin, R. M. (2005). *Statistics for the social sciences* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Tsai, I. C. (2012). The relationship between stock price index and exchange rate in Asian markets: A quantile regression approach. *Journal of International Financial Markets, Institutions & Money*, 22.
- White, H. (1980). A heteroskedasticity-consistent covariance matrix estimator and a direct test for heteroskedasticity. *Econometrica*, 48(4).

	CONSUMP	SET	CPI	CCI	RE	INF	INT	EX
Mean	119.3664	1555.847	99.11125	41.18750	241.7397	0.005425	0.012118	32.64544
Median	112.0950	1578.575	99.25500	40.15000	246.3250	-0.000950	0.015000	32.61450
Maximum	156.6300	1830.130	102.2500	52.00000	303.7200	0.353900	0.017500	36.16150
Minimum	73.90000	1125.860	96.65000	33.30000	179.5800	-0.139800	0.005000	29.98570
Std. Dev.	24.55100	151.0408	1.187973	4.706092	24.48667	0.069118	0.004759	1.718651
Skewness	0.063879	-0.644140	0.199750	0.557552	-0.034610	1.863127	-0.692367	0.346036
Kurtosis	1.524488	3.080365	2.974288	2.440891	2.752113	10.89774	1.714929	1.983567
Jarque-Bera	6.580378	4.998366	0.480785	4.668185	0.198719	228.7780	10.70668	4.536302
Probability	0.037247	0.082152	0.786319	0.096898	0.905417	0.000000	0.004732	0.103503
Sum	8594.380	112021.0	7136.010	2965.500	17405.26	0.390600	0.872500	2350.472
Sum Sq. Dev.	42795.38	1619746.	100.2008	1572.459	42571.38	0.339188	0.001608	209.7170
Observations	72	72	72	72	72	72	72	72

Null Hypothesis: Unit root (individual unit root process)

Series: CONSUMP, SET, CPI, CCI, RE, INF, INT, EX

Date: 04/30/22 Time: 01:25

Sample: 2016M01 2021M12

Exogenous variables: Individual effects

Automatic selection of maximum lags

Automatic lag length selection based on SIC: 0 to 3

Total number of observations: 561

Cross-sections included: 8

Method	Statistic	Prob.**
ADF - Fisher Chi-square	46.8212	0.0001
ADF - Choi Z-stat	-2.44542	0.0072

** Probabilities for Fisher tests are computed using an asymptotic Chi-square distribution. All other tests assume asymptotic normality.

Intermediate ADF test results GROUP01

Series	Prob.	Lag	Max Lag	Obs
CONSUMP	0.7969	0	11	71
SET	0.1883	0	11	71
CPI	0.1813	1	11	70
CCI	0.1385	0	11	71
RE	0.5984	2	11	69
INF	0.0000	0	11	71
INT	0.7025	3	11	68
EX	0.3046	1	11	70

Null Hypothesis: Unit root (individual unit root process)

Series: CONSUMP, SET, CPI, CCI, RE, INF, INT, EX

Date: 04/30/22 Time: 01:25

Sample: 2016M01 2021M12

Exogenous variables: Individual effects

Automatic selection of maximum lags

Automatic lag length selection based on SIC: 0 to 11

Total number of observations: 545

Cross-sections included: 8

Method	Statistic	Prob.**
ADF - Fisher Chi-square	162.854	0.0000
ADF - Choi Z-stat	-10.2576	0.0000

** Probabilities for Fisher tests are computed using an asymptotic Chi-square distribution. All other tests assume asymptotic normality.

Intermediate ADF test results D(GROUP01)

Series	Prob.	Lag	Max Lag	Obs
D(CONSUMP)	0.0000	0	11	70
D(SET)	0.0000	0	11	70
D(CPI)	0.0000	1	11	69
D(CCI)	0.0000	0	11	70
D(RE)	0.2945	11	11	59
D(INF)	0.0001	1	11	69
D(INT)	0.1325	2	11	68
D(EX)	0.0000	0	11	70

Null Hypothesis: Unit root (individual unit root process)

Series: CONSUMP, SET, CPI, CCI, RE, INF, INT, EX

Date: 04/30/22 Time: 01:25

Sample: 2016M01 2021M12

Exogenous variables: Individual effects

Automatic selection of maximum lags

Automatic lag length selection based on SIC: 1 to 11

Total number of observations: 519

Cross-sections included: 8

Method	Statistic	Prob.**
ADF - Fisher Chi-square	231.676	0.0000
ADF - Choi Z-stat	-13.2330	0.0000

** Probabilities for Fisher tests are computed using an asymptotic Chi-square distribution. All other tests assume asymptotic normality.

Intermediate ADF test results D(GROUP01,2)

Series	Prob.	Lag	Max Lag	Obs
D(CONSUMP,2)	0.0000	4	11	65
D(SET,2)	0.0000	5	11	64
D(CPI,2)	0.0000	3	11	66
D(CCI,2)	0.0001	1	11	68
D(RE,2)	0.0618	11	11	58
D(INF,2)	0.0000	5	11	64
D(INT,2)	0.0001	1	11	68
D(EX,2)	0.0000	3	11	66

Covariance Analysis: Ordinary

Date: 04/30/22 Time: 01:42

Sample: 2016M01 2021M12

Included observations: 72

		Correlation	t-Statistic	Probability
SET	SET	1.000000	----	----
CPI	SET	0.290397	2.539048	0.0133
CPI	CPI	1.000000	----	----
CCI	SET	0.163844	1.389595	0.1691
CCI	CPI	0.598133	6.244523	0.0000
CCI	CCI	1.000000	----	----
RE	SET	0.380975	3.447459	0.0010
RE	CPI	0.754475	9.617736	0.0000
RE	CCI	0.599053	6.259488	0.0000
RE	RE	1.000000	----	----
INF	SET	0.069781	0.585258	0.5603
INF	CPI	-0.003260	-0.027275	0.9783
INF	CCI	0.292046	2.554807	0.0128
INF	RE	0.105884	0.890893	0.3760
INF	INF	1.000000	----	----

INT	SET	0.467870	4.429165	0.0000
INT	CPI	-0.344182	-3.067019	0.0031
INT	CCI	-0.115449	-0.972422	0.3342
INT	RE	-0.077103	-0.647020	0.5197
INT	INF	0.003487	0.029173	0.9768
INT	INT	1.000000	----	----
EX	SET	-0.115527	-0.973080	0.3339
EX	CPI	-0.580709	-5.967930	0.0000
EX	CCI	-0.646153	-7.083387	0.0000
EX	RE	-0.497096	-4.793160	0.0000
EX	INF	0.024131	0.201952	0.8405
EX	INT	0.360353	3.232072	0.0019
EX	EX	1.000000	----	----

Dependent Variable: CONSUMP

Method: Least Squares

Date: 04/30/22 Time: 01:53

Sample: 2016M01 2021M12

Included observations: 72

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	795.2694	181.5653	4.380075	0.0000
SET	0.084774	0.011305	7.499143	0.0000
CPI	-10.82348	1.975479	-5.478915	0.0000
CCI	0.886237	0.433891	2.042532	0.0452
RE	-0.074226	0.082617	-0.898434	0.3723
INF	-39.40886	19.97614	-1.972797	0.0528
INT	168.6311	390.2237	0.432140	0.6671
EX	7.490827	1.083408	6.914133	0.0000

R-squared	0.844843	Mean dependent var	119.3664
Adjusted R-squared	0.827873	S.D. dependent var	24.55100
S.E. of regression	10.18578	Akaike info criterion	7.584301
Sum squared resid	6640.007	Schwarz criterion	7.837264
Log likelihood	-265.0349	Hannan-Quinn criter.	7.685007

Prob(F-statistic) 0.000000

Heteroskedasticity Test: White

Null hypothesis: Homoskedasticity

F-statistic	8.106110	Prob. F(35,36)	0.0000
Obs*R-squared	63.89275	Prob. Chi-Square(35)	0.0020
Scaled explained SS	159.9697	Prob. Chi-Square(35)	0.0000

Test Equation:

Dependent Variable: RESID^2

Method: Least Squares

Date: 04/30/22 Time: 02:02

Sample: 2016M01 2021M12

Included observations: 72

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	544597.2	298482.1	1.824556	0.0764
SET^2	0.001598	0.001813	0.881778	0.3837
SET*CPI	0.002188	0.432273	0.005061	0.9960
SET*CCI	-0.030650	0.110002	-0.278637	0.7821
SET*RE	0.004261	0.011578	0.368004	0.7150
SET*INF	-2.930531	5.722953	-0.512066	0.6117
SET*INT	-51.15587	104.5166	-0.489452	0.6275
SET*EX	0.493978	0.341332	1.447208	0.1565
SET	-20.15373	41.65368	-0.483840	0.6314
CPI^2	42.19398	34.48454	1.223562	0.2291
CPI*CCI	-3.606609	15.39849	-0.234218	0.8161
CPI*RE	0.935283	2.390677	0.391221	0.6979
CPI*INF	1310.451	832.9831	1.573202	0.1244
CPI*INT	29179.85	12940.59	2.254908	0.0303
CPI*EX	11.68888	37.76614	0.309507	0.7587
CPI	-9376.016	6009.865	-1.560104	0.1275

CCI^2	5.311598	2.471994	2.148710	0.0385
CCI*RE	-0.244544	0.452110	-0.540894	0.5919
CCI*INF	-290.7435	231.2528	-1.257254	0.2168
CCI*INT	-8819.478	4256.679	-2.071915	0.0455
CCI*EX	5.639017	11.30064	0.499000	0.6208
CCI	-33.93505	1364.926	-0.024862	0.9803
RE^2	-0.031588	0.081945	-0.385483	0.7021
RE*INF	28.86017	28.78629	1.002566	0.3228
RE*INT	774.3463	413.2449	1.873819	0.0691
RE*EX	-1.558930	1.111261	-1.402848	0.1692
RE	-35.36802	224.4245	-0.157594	0.8757
INF^2	4312.462	4827.570	0.893299	0.3776
INF*INT	325573.9	186207.8	1.748444	0.0889
INF*EX	598.5266	424.4851	1.410006	0.1671
INF	-144242.3	71113.16	-2.028349	0.0500
INT^2	2440591.	3365935.	0.725086	0.4731
INT*EX	-38576.31	10332.85	-3.733368	0.0007
INT	-1486851.	1072386.	-1.386489	0.1741
EX^2	18.38527	16.99372	1.081886	0.2865
EX	-2498.739	3675.624	-0.679814	0.5010
R-squared	0.887399	Mean dependent var	92.22232	
Adjusted R-squared	0.777926	S.D. dependent var	233.7942	
S.E. of regression	110.1748	Akaike info criterion	12.54887	
Sum squared resid	436985.3	Schwarz criterion	13.68720	
Log likelihood	-415.7592	Hannan-Quinn criter.	13.00204	
Prob(F-statistic)	0.000000			

Dependent Variable: CONSUMP

Method: Least Squares

Date: 04/30/22 Time: 02:11

Sample (adjusted): 2016M03 2021M12

Included observations: 70 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	221.7455	29.16050	7.604310	0.0000
D(SET)	0.028637	0.043753	0.654516	0.5152
D(CPI)	5.700840	5.575849	1.022416	0.3106
D(CCI)	16.94567	11.73377	1.444179	0.1537
RE	-0.421844	0.118745	-3.552526	0.0007
INF	-691.6190	453.8600	-1.523860	0.1326
D(D(INT))	-2820.621	3039.262	-0.928061	0.3570
D(EX)	-9.229950	6.928911	-1.332093	0.1877
R-squared	0.250380	Mean dependent var		118.6924
Adjusted R-squared	0.165746	S.D. dependent var		24.56890
S.E. of regression	22.44063	Akaike info criterion		9.166834
Sum squared resid	31222.07	Schwarz criterion		9.423805
Log likelihood	-312.8392	Hannan-Quinn criter.		9.268906
Prob(F-statistic)	0.009674			

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายนवल ยิ้มแย้ม Mr. Nawaphol Yimyam
อีเมล	nawaphol.yimy@bumail.com
ประวัติการศึกษา	มัธยม 1-6 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ ฉะเชิงเทรา ปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา ปี 51-54
ประสบการณ์การทำงาน	แม็คโครสาขาฉะเชิงเทรา แผนก Customer Development Office